

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

№9 Ціна договірна

volyn.com.ua

Фото із фейсбук-сторінки Ірини ВАРМЕЗ.

Хіба могла тоді подумати щаслива наречена, що шлюб для неї перетвориться на «півтора року пекла»?..

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Сповідь дружини українського моряка-героя: «Він подавив у мені всі почуття і мене як особистість»

с. 3-5

Фото з Instagram-сторінки Юрія ГОРБУНОВА.

«Тепер у нас і по спільних дітях – 1+1!»

«Юрію, дякую тобі, у нас виходять гарні хлопці»

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Популярні українські телеведучі 37-річна Катерина Осадча і 51-літній Юрій Горбунов знову стали батьками. У подружжя народився другий синочок – Данилко

с. 10-11

Фото із сайту pixabay.com.

● ДЕЛІКАТНА ТЕМА

«Він сказав, що мріє одружитися з незайманою...»

с. 6-7

Фото з особистого архіву родини ШАБУНІНИХ.

● ДІМ, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ

Після 7 років блгань Бог почув молитви подружжя Шабуніних і подарував їм донечок-двійнят!

Як хлопець у візку підкорив серце чарівної дівчини – читайте на с. 16-17

«До коханої у вікні, хоч у когута на спині!»

**Увага:
конкурс!**

Фото із сайту pixabay.com.

● **СТОП-КАДР** Сьогодні хочу розпочати з цитування одного листа. Точніше, там було всього чотири строфи (решту місця займали підписи до світлини), але вони про все розповіли.
*Я не вернувся, щоб справити подив,
Я з авансцени «Стоп-кадру» не сходив.
Виною «прогулам» технічна причина —
Листи не відправила люба дружина*

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор місячника
«Так ніхто не кохав»

О! Переконаний, старожили нашого конкурсу здогадалися, що так словесно учверити міг лише Миколай Шостак із Луцька — гуру нашого «Стоп-кадру». Уявляєте, коли я вже хотів наважитися і запросити його на гальбу пива, щоб обговорити творчу співпрацю, бо мало людей у наш час наважуються так майстерно жонглювати-фехтувати словом (виняток, звісно, учасники «Стоп-кадру»), пан Миколай взяв і зник. Аж на два місяці. Раз він уже пропадав під час розпалу пандемії коронавірусу, і що тільки тоді я не думав. Щоправда, після цього його слова в листі «не діждетесь, я вже на зло всім вірусам 30 років купаюсь узимку» вселяли оптимізм. Але тепер надворі було ще літо. І мене б, напевне, не так сприйняли, якби взявся шукати на березі Стиру «моржа» Миколая...

Тож виправдання про «технічну причину» проходить. Бо вже переживаю, щоб не переплутати, що кому вручити: «вам замість морозива — холодне пінне, а дружині — квіти». Сподіваюсь, моя в цю мить мимо проходить не буде... 😊

До речі, дуже приємно, що в конкурсі у нас грають і подружні пари. Особливо тепло стає, коли доставляють примітку надрукувати хоча б підпис коханої. А такі прохання, оповиті Любов'ю, мають неймовірну силу. І здійснюються. Принаймні у місячнику «Так ніхто не кохав». Тож будьте з нами!

*Хоча бременські музики
не в повному складі,
Але ж перевіримо,
Що там на складі.*

(Олександр ЧУБАЙ,
м. Луцьк Волинської області).
* * *

// *Ой, напевно, вже вони
Не дадуть нам їсти.
Ціни вже зросли такі —
Сухарі нам гризти!*

*Цілий ранок всіх буджу —
Ніхто не виходить.
Глянь-но, Котику, в вікно,
Що вони там роблять?*

*Ой, напевно, вже вони
Не дадуть нам їсти.
Ціни вже зросли такі —
Сухарі нам гризти!*

*Так що, Півнику, давай
Співай голосніше!
Може, в Раді нас почують
І вирішать швидше!*

(Світлана САЦ,
с. Журавичі Луцького району
Волині).
* * *

*Вірний друг мені чи ні
Мене тримає на спині?
Доки кохану не побачу —
Не злізу з тебе, небораче!*

*Ну що, ти її побачив?
А то я втомився...*

Закоханий екстремал.
(Людмила ШУМСЬКА,
м. Луцьк)
* * *

*Товариші Рудий з Червоним
завжди під вікнами шпюнять:*

*— Ну що там? — півничок питає.
— Я ще не бачу, — кіт відповідає.*

*Чоловіча дружба є
і у тварин домашніх,
тому півень помагає
у справах котячих.*

*Ці двоє демонструють всім кругом,
як романтично залицяються під вікном.*

(Наталія НЕЛІНА,
сміт Вендичани Могилів-Подільського
району Вінницької області).
* * *

*Не бременські ми музиканти,
У нас є інші таланти.
Ми на кухню заглядаєм,
Що там вариться — не знаєм,
Але слинка вже тече,
А у шлунку аж пече...*

(Володимир САЦ,
с. Журавичі Луцького району Волині).
* * *

*Гуляй, де хочеш, ти ходи,
А їсти хочеться завжди!*

*Півень любить пліткувати
Та з котом шукав пригод,
У віконце заглядати,
Викрасти щоб бутерброд.*

*Кіт дружив із нашим півнем,
Просто нерозливовода,
І він каже: «Брате, встигнем,
Ти хапай й «чкурнуй» з вікна!»*

(Валентина КЛИМУК,
м. Луцьк).
* * *

Продовження на с. 30

«Я вдячна цьому чоловікові за сина і за цей життєвий урок...»

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Бути чи не бути? Ні, це не про Гамлета. Це питання витало в редакційному повітрі понад тиждень. «Та навіщо воно тобі? — казали і знайомі, і деякі колеги. — Ти знаєш ситуацію тільки зі слів жінки. А в чоловіка, може, своя правда... Та й взагалі втручатися у сімейні розбірки — справа невдячна. Тим паче він — герой...» Та до біса погляди й умовності, якщо страждає молода мама і її дитя. І, до речі, хіба героям дозволено кривдити жінок? Зрештою, ніхто з нас не хотів би, аби на місці Інни опинився хтось із наших близьких — донька, сестра, племінниця, подруга... А якщо так, то проблему слід не замовчувати, а озвучувати й шукати вирішення. До того ж такі випадки, на жаль, непоодинокі...

Олена ХАРЧУК

«ЦЕ МАЛА БУТИ ІСТОРІЯ БЕЗМЕЖНОЇ ЛЮБОВІ І ВІРНОСТІ...»

У лютому 2020-го наше видання під рубрикою «Ніхто, крім тебе» публікувало романтично-патріотичну історію молодого подружжя Володимира та Інни Варімеєв. Володя — один із 24 українських військовополонених, захоплених РФ в листопаді 2018 року під час переходу з Одеси до Маріуполя військових катерів «Бердянськ» і «Нікополь» та буксира «Яни Капу», на останньому він був зв'язківцем, вважався одним із кращих радіотелеграфістів українського флоту, а його відважна наречена їздила в Москву підтримати коханого на суді, і ніщо її не злякало й не

Це фото із фейсбук-сторінки Інни ВАРІМЕЄВ.

Коли дивишся на це фото, сама собою пригадується фраза про надійне чоловіче плече...

Ніхто з нас не хотів би, аби на місці Інни опинився хтось із наших близьких — донька, сестра, племінниця, подруга... А якщо так, то проблему слід не замовчувати, а озвучувати й шукати вирішення.

зупинило, хоч уже тоді були відомі історії Романа Суценка, Юрія Солошенка, Павла Гриба...

«Це мала бути історія безмежної любові і вірності двох закоханих...» — писали ми тоді і щиро бажали цього молодят, сподіваючись, що закохана пара, яка гідно пройшла крізь випробування

і розлуку, житиме довго і щасливо. Тож отримавши нещодавно повідомлення від Інни, очікували дізнатися з нього про поповнення в родині чи іншу приємну подію, але...

Продовження на с. 4-5

З нами – цікаво!

МІСЯЧНИК
ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
volyn.com.ua
передплатні індекси:
86771, 60305, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60779
(для читачів інших областей).

Тижневик
ВОЛИНЬ
Газета
передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136 (для читачів інших областей).

Тижневик
Цікава
ГАЗЕТА на вихідні
передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

МІСЯЧНИК
Читанка
НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ
ДЛЯ ВСІХ
передплатні індекси:
97847
(для читачів Волинської області),
60313
(для читачів Рівненської області),
60780
(для читачів інших областей).

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

3

№9

Початок на с. 3

«КАЗКА БУЛА ТІЛЬКИ В МОЇЙ ГОЛОВІ...»

У подружжя і справді народився первісток, однак шлюб, по суті, розпався. Більше того — цей період Інна називає «півтора року мого пекла» і не може повірити, що це сталося саме з нею: «Якби мені хтось сказав, що я потраплю в такі стосунки, — я б, напевно, розсміялася в лице тій людині... Була впевнена, що в моїй сім'ї пануватимуть любов, турбота одне про одного і взаєморозуміння».

Розповідає, що до заміжжя її вважали самодостатньою, комунікабельною, життєрадісною дівчиною, вона до беззастережності любила свою роботу (яку втратила, бо чоловік заявив, що його дружина не працюватиме), а подружнє життя принесло безкінечні сварки, сльози, безглузді звинувачення. «Я постійно чула, що все роблю не так: не так готую, не так прибираю, не так перу і розвішую речі... Причому в образливій формі: «Звідки в тебе руки ростуть?». Я плакала, ні, я ридала щоразу, коли ніхто не бачив! З кимось поділитися не могла, мамі казати не хотіла, друзів в Одесі не мала — «вони тобі не потрібні, у тебе сімейне життя тепер». Звісно, були й хороші моменти, такі як новорічна поїздка в Буковель, згодом на море, та й то ми просто разом приїхали, зробили кілька фоток... і зустрілись уже перед від'їздом, тому що він був у чоловічій компанії, зі мною йому нудно», — розповідь Інни вражає, адже зовсім інакшою уявляється справжня сім'я не тільки романтичній дівчині, а й людям із солідним подружнім стажем.

А вже фрази «Куди так одяглася — що, хахаль з'явився?», «Без манікюру можна обійтись, на твої руки ніхто не дивиться» чи «Та ким ти була до мене?!» здатні вбити навіть найщиріші почуття. Та й вони, за словами молодої жінки, — то всього лиш «квіточки». Коли постало питання про дитину, Інна вважала, що це рано: варто пожити вдвох, вирішити проблеми з ремонтом, фінансами, налагодити взаємини, але майже щомісяця чула: «Ти неплідна, за рік хіба не можна було завагітніти?». Далі чоловік і руку став піднімати на дружину. «Щоб ви розуміли рівень сили: чоловік, якому 28 років, військовий, спортивної тілобудови — і я 21-літня. Можна далі не продовжувати... А ще — вічна фраза «От будеш вагітна, буде інакше» — і я в це вірила... Боже, яка ж я дурна була!» — дивується своїй тодішній наївності Інна.

Почали з'являтися думки про розлучення, але тест показав дві смужки... Вова дуже зрадив, та й сама вона знов повірила, що все зміниться. Однак надії виявились примарними: хвилі недовіри, ревності, образ і навіть ляпасів від чоловіка чергувалися з його виба-

«Мій син. Моя планета. Моя любов», «Мій сенс життя», «Бути твоєю мамою — щастя. Дякую, що вибрав мене» — так з любов'ю підписує Інна кожен знімок свого Тимофійка.

ченнями, а в голові жінки «Він же батько дитини, не можна руйнувати сім'ю» змінювалося на тверде переконання, що не варто терпіти таке ставлення до себе. Вона пережила і спричинену стресом загрозу викидня, і небезпеку передчасних пологів, а після народ-

Я знаю, що я не ідеал і характер мій не кожен витримає, але вважаю, що піднімати руку на дівчину, тим більш при надії — вчинок, що не прикрашає дорослого чоловіка!

ження малюка — зникнення молока, і чоловікове «Це твої проблеми»... Через подібні випробування проходить чимало наших жінок: одні терплять, бо надмірно кохають, інші — бо нікуди піти. На щастя, Інна мала на кого поклатися, її підтримали рідні (які, до слова, спершу доклали чимало зусиль, аби допомогти молодій сім'ї налагодити стосунки), а ще вона усвідомила,

що емоційний стан і здоров'я дорожчі, що дитина повинна бачити щасливу маму... Зрештою, їй треба виростити й виховати найдорожчого в світі чоловіка — свого сина, адже, як стверджує жінка, Володимир від цього самоусунувся і не виходить на зв'язок: «За весь час він купив дві пачки памперсів, вологі серветки, пральний порошок і крем. Все, що є в дитини — одяг, ліжечко, люлька, ванночка, — все завдяки моїй мамі, сестрі, хресному і знайомим, за що я їм щиро вдячна».

«ЗНАСКОКА ТУТ НЕ МОНА.

ТУТ, ЗАПОРОЖЧЕ, ТРЕБА СОЛОМОНА...»

Саме ці слова з «Марусі Чурай» Ліни Костенко весь час спадали мені на думку під час Інниної розповіді. «Козак сказав: — Замудрувались ви. Тут треба тільки серця й голови», — відповідала сама собі рядками улюбленої поетеси. Справді, в чужій сім'ї непросто розібратись, адже не буває хтось абсолютно правий, а хтось повністю винен, але всі проблеми можна вирішити, мирно обговорюючи їх, і нікому не дано права — ні морального, ні юридичного — чинити психологічний чи фізичний тиск. Певно, про це не по літах мудро міркувала й моя співрозмовниця, бо наголошувала: «Я знаю, що я не ідеал і характер мій не кожен витримає, але

«Щодня, гойдаючи тебе на руках, я думаю: як дати тобі, найдорожчій людині, дитинство, якого ти заслуговуєш?.. Я віддаю тобі всю себе, і це найдостойніше поклонання» — ці слова із допису молоді мами, який вона назвала «Лист синові».

вважаю, що піднімати руку на дівчину, тим більш при надії — вчинок, що не прикрашає дорослого чоловіка!». І з цим складно не погодитись.

«Можливо, така поведінка чоловіка є наслідком пережитого у полоні? — хапаюся, як за рятувальну соломинку, за ймовірну причину проблеми, хоч і розумію, що це зовсім не виправдовує агресії. — Чи проходив він якусь реабілітацію після повернення? Чи працювали з ним психологи?». Зі слів Інни, від психологічної допомоги тоді чоловік відмовився. «Після всього, що сталося, і подальшої популярності він одягнув корону і більше її не знімав...» — з болем констатує вона.

Хтось може здивуватися, для чого ото жінка винесла сміття з хати. На подібні закиди Інна відповіла у фейсбуці, виклавши у кількох дописах свою історію: «Навіщо я все це виставила напоказ? Тому, що втомилася чути на свою адресу, яка я погана, що втекла від чоловіка, а він усе робить для мене й дитини. У нас багато спільних знайомих, тож знаю, що він розповідає...». А ще, можливо, її історія стане уроком для тих, хто переживає домашнє насилля: не варто терпіти приниження. Інна знайшла в собі сили перегорнути цю сторінку і йти далі. «Я вдячна чоловікові за прекрасного сина і за такий життєвий урок!» — каже вона.

P.S. Прикро й боляче, коли ті, хто щодня готовий берегти і захищати Україну, виявляються нездатними вберегти своє сімейне вогнище, дати тепло і любов найдорожчим людям. Якщо у Володимира Варімеца інший погляд на цю ситуацію — ми готові його почути.

«Краще нехай руйнується одна вежа, аніж увесь замок»

● **НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ**
Навчіть дочок, що жоден букет троянд не вартий того, аби пробачати агресію, адже квіти можна принести навіть до могили, але це вже нічого не змінить...

Анастасія РУБЦОВА

КОЛИ МОЯ ДИТКА ЩЕ ТРОХИ ПІДРОСТЕ, Я СКАЖУ ЇЙ:

1. Якщо тебе вдарили — негайно збирай речі. Поводься, наче стався землетрус: хапай документи, дітей, з рештою розберешся пізніше. Не приймай вибачень і покаянь, не вступай у перемовини. Будь-яке «прости мене» завтра обов'язково перетвориться в «ти мене додела». У це болото дуже легко впасти і дуже важко вилізти. Навіть не сумнівайся — біжи.

2. Запам'ятай, що будь-яке «ти сама винна» і «ти мене доводиш» — брехня. Насправді це означає: «Я знаю, що можу вдарити тебе, образити, скривдити, і мені за це нічого не буде, тому не бачу сенсу себе контролювати».

3. Ти завжди можеш прийти до мене. Завжди. У будь-якому стані і становищі. В сльозах і босоніж. З відчуттям найбільш моторошного провалу у житті. І я не буду звинувачувати тебе. Навіть якщо мені захочеться сказати: «Я ж попереджала» — я замкнуся у туалеті і скажу ці слова перед дзеркалом, сама собі, пошепки. Тому що вони не втішають, а тільки встромляють голки у відкриту рану.

4. Якщо мене не буде — мало що, батьки смертні — нехай у тебе будуть друзі настільки близькі, щоб у них можна було попросити допомоги. Якщо таких не знайдеться — шукай допомогу будь-яку і не соромся її приймати. Скаржся, кричи, розповідай всім, хто готовий слухати. Нехай у тебе будуть свідки, тому що зло діється у мовчанні.

5. Стосунки ніколи не починаються з побоїв. Перші ластівки виглядають як «ну ти і дурепа», «я сам знаю, не пхай носа», «та що ти розумієш», «я сказав — значить, так буде». Спочатку прохання перетворюється в наказ. Потім дрібні приниження стають нормою. Нікому не дозволяй принижувати тебе і спеціально завдавати болю. Ніколи не думай: «Я розумна, зі мною такого точно не станеться». В цю пастку потрапляли й жінки, розумніші за нас із тобою.

6. Твій ворог — відчуття «напевно, здалося». Сьогодні чоловік поводить абсолютно адекватно, а завтра на нього щось знаходить — і він перетворюється на роздратованого садиста. А післязавтра визирає сонечко, і ти полегшено видихаєш: «Здалося». Якщо так відбувається часто — насторожися. Це відчуття — головний симптом, на який

можна опиратися. У взаєминах із таким чоловіком не заходь далеко, не май з ним спільних дітей і сімейного бізнесу.

7. Нехай у тебе завжди будуть власні гроші. Свої джерела заробітку. Якщо ти сидиш із дітьми, нехай у тебе буде свій рахунок, фінансова подушка про всяк випадок. Обговори це з партнером до того, як опинишся в декреті. Це дуже важливо. Коли діти маленькі, жінка максимально залежна від партнера і вразлива.

8. Не дозволяй, щоб взаємини стали єдиним, що важливе у твоєму житті. Це небезпечна конструкція. Друзі, робота, спорт, захоплення — нехай все це обов'язково буде. Заробляй. Вчися. Якщо стосунки колись зруйнуються — а це трапляється частіше, ніж хотілось би, — буде боляче. Але краще, коли руйнується одна вежа, аніж увесь замок.

9. Стеж за своїм здоров'ям, дбай про себе, щоб вистачало сил жити.

10. Ніколи не потрапляй у пастку «всі так живуть». Це неправда! І я зроблю все, щоб ти бачила сім'ї, в яких немає насильства і хамства, в яких люди розмовляють одне з одним шанобливо, навіть коли дуже зляться. І сама постарайся бути для тебе не гіршим прикладом.

11. Ніколи не потрапляй у пастку «це тільки в мене так», «яка ж я дурна», «як соромно». Це теж неправда. Невелика біда — опинитися в ситуації насильства. Біда — застрягнути в ній надовго, на роки. Тобі не потрібна сім'я за будь-яку ціну. Не потрібна ідеальна картинка для суперобкладинки. Тобі потрібне місце, де буде добре, де тебе зможуть підтримати і подбати про тебе. Воно може бути дуже різним (це взагалі не обов'язково сім'я).

12. Люди можуть змінюватися. Нас змінюють вік і досвід. Те, що в юності здається безневинним дивацтвом, з роками може виявитися психічною хворобою або просто свинством. Іноді люди поведуться дуже негарно, якщо розуміють, що інші від них залежать. Якщо з тобою таке відбулося, не лай себе, що «не розгледіла негідника раніше». Є багато речей, яких ми не можемо роздивитись, поки вони заховані глибоко під землею. Дій — дивись пункт 1.

13. Експериментуй, пробуй нове. Нові роботи, нові стрижки, нові види спорту. Нові страви, нові правила в сім'ї. Чим більше нового ти можеш впустити у своє життя, тим упевненіше почуватимешся у стосунках.

14. Поділися цими правилами з подругами. Не залишайся байдужою, якщо когось кривдять на твоїх очах. Пам'ятай: іноді людям соромно просити допомоги. І все-таки вона їм дуже потрібна. Можливо, ти станеш єдиною, хто помітить чужий біль, — і не пройдеши мимо.

Чому чоловіки люблять топтати дівочий цвіт, але шукають цнотливих наречених?

Фото із сайту pixabay.com.

«Він сказав, що мріє одружитися з незайманою...»

- **ДЕЛІКАТНА ТЕМА** Раніше мене дивувало, що в наш час є попит на таку медичну послугу, як відновлення цноти. Але одна реальна життєва історія змусила по-іншому поглянути на цю проблему

Оксана КРАВЧЕНКО

ПРОСТО ХОТИЛА БУТИ ТАКОЮ, ЯК УСІ

Донька моєї подруги познайомилася в соціальних мережах із привабливим хлопцем. Розповідала, що він має гарну роботу, цікавий співрозмовник, люблячий син і онук, дуже шанує сімейні цінності. Між молодими людьми зародилася симпатія. Але якось після побачення закохана студентка-п'ятикурсниця, до речі, дуже «домашня дитина», повернулася сама не своя.

— Я не думала, що він такий старомодний. Сьогодні мені сказав, що мріє одружитися з незайманою, цнотливою дівчиною. Я промовчала, хоч і хотілося відповісти, що вибирати наречену за таким критерієм — дурість. Тепер більшість людей почина-

ють сексуальне життя рано. Пригадую, мої «досвідчені» однокласниці вважали тих, хто не мав інтимних стосунків, білими воронами. Тому я просто хотіла бути такою, як усі. Із хлопцем, з яким зважилася на «це», ми дружили довго, але стосунки не склалися. Після того ні з ким не зустрічалася. А ось тепер, виходить, я недостатньо порядна? — потай від мами ділилася найсокровеннішим юна красуня й відмінниця.

То ж що таке істинна цнотливість? Це стан, коли дівчина ніколи не мала сексу, стверджує словник. У свідомості більшості людей побутує уявлення, що справжній статевий акт — вагінальний, коли він відбувається вперше, то розривається так звана «дівоча пліва». Але чи можна вважати її цілісність головним мірилом чистоти?

Адже можливі й інші варіанти інтимних контактів, і неже ті, хто, скажімо, практикує оральний секс, можуть вважати себе незайманими?

Дослідниця Емілі Наґоскі у своїй книзі «Як бажає жінка. Правда про сексуальне здоров'я» пише, що в суспільстві нині є три головні установки стосовно цноти:

Живуча ідея, що утримання від статевих стосунків — найбільший «актив» дівчини.

МОРАЛЬНА. Живуча ідея, що утримання від статевих стосунків — найбільший «актив» дівчини. Найчастіше такі послання йдуть із сім'ї, нерідко додається ще й релігійний контекст.

МЕДИЧНА. Переконавання, що секс ставить перед жінкою багато нових випробувань, серед яких захворювання, котрі передаються статевим шляхом, і небажана вагітність.

МЕДІЙНА. Наявність полярних точок зору. Мала багато сексуальних партнерів — розпусна, не має їх взагалі — «може, з нею щось не так?».

Отже, в сучасному розумінні цнотливість є дуже суб'єктивним поняттям, що включає не лише фізичну складову. І право ідентифікувати себе незайманою або ні має лише сама дівчина, стверджують психологи.

ЧИ МУСИТЬ БУТИ КРОВ НА ПРОСТИРАДЛІ?

У древній Греції вимагали продавати в рабство молодих жінок, які втратили цноту до шлюбу, адже вважалося, що це єдине, чого вони варті після того, як зруйнували свою репутацію та честь сім'ї. Римський закон давав право батькові вбити і свою дочку, якщо вона «не втерпіла» до заміжжя, і чоловіка, який спокусив її.

І в українських селах у XIX і на початку XX століття подекуди була поширена традиція перевіряти дівчат на цноту під час першої шлюбної ночі — обряд «комора». Аби переконатися в тому, що наречена «чиста», молодят прямо з весілля відправляли любитися. Щоправда, цілої ночі в пари не було, максимум пів години — вважалося, що цього достатньо, аби здійснити дефлорацію (розрив пліви) та перевірити, чи залишиться на сорочці молоді кров. Якщо ж «доказу» не було, наречену та її рідню починали всіляко принижувати.

А тим часом медики доводять, що кров після першого сексу, яка так хвилювала наших пращурів і від якої залежало подальше життя жінки, насправді не є однозначним свідченням незайманості. Це пояснюється будовою «дівочої пліви» — гімену.

Таку наукову назву має тонка еластична мембрана, що оточує отвір піхви. Деякі вчені вважають, що гімен потрібен для того, аби бактерії не потрапляли у вагіну.

Інші ж кажуть, що це такий собі рудимент еволюції.

Попри поширене уявлення, нібито «дівоча пліва» — печатка, що раз і назавжди зривається під час першого статевого акту, який обов'язково супроводжується сильним болем, насправді це не так. Гімен неоднорідний, має отвори і може бути схожим на півмісяць чи арку. У дуже рідкісних випадках він справді повністю закриває вхід у піхву, але в такому разі необхідне медичне втручання. А деякі представниці прекрасної статі взагалі народжуються без нього.

Згідно з дослідженням, 52% дівчат-підлітків, які повідомили, що займалися сексом хоча б раз, мали непошкоджений гімен. Залежно від своєї будови, він може різко розтягнутися під час першого статевого акту, це іноді викликає біль і кров, але так відбувається не у всіх. Також «пліва» може пошкодитися під час активних занять спортом, їзди на велосипеді чи під час введення тампона при менструації.

Тож відсутність крові не свідчить про те, що дівчина вже мала секс раніше. Саме тому Всесвітня організація охорони здоров'я й ООН закликають заборонити тестування на цноту — гінекологічний огляд із метою встановити, незаймана дівчина чи ні. Такі тести проводили або й досі проводять у понад 20 країнах світу.

ХОЧЕШ ЦНОТЛИВУ? МАТИМЕШ!

Вихід, виявляється, знайти нескладно: підприємливі гінекологи пропонують вирішити делікатну проблему операцією з відновлення цноти. В Україні ця послуга, як не дивно, доволі популярна: її надають майже 60 київських приватних клінік, а також медичні центри у регіонах. Ціни на гіменопластику (так називається процедура) у столиці коливаються від 5 до 10 тисяч гривень без урахування анестезії.

За словами експертів, у кожної жінки своя причина для такої операції. Серед найпопулярніших: релігійні мотиви; ба-

жання бути «першою» для свого коханого, навіть якщо за плечима є сексуальний досвід; прагнення відповідати вимогам майбутнього чоловіка, для якого цнотливість є важливою; спосіб урізноманітнити інтимні стосунки. Кажуть, що гіменопластика має також велику популярність серед повій, які працюють у VIP-сервісі, бо за ніч із незайманою платять набагато більше. Можуть її зробити навіть тим, хто народжував.

Медики стверджують, що відновлення цноти — безпечно, нескладне та малотравматичне хірургічне втручання «одного дня», яке здійснюється під місцевою або загальною анестезією та має короткий термін відновлення.

Існує два види гіменопластики — коротко- і довготривала. В основі першої — накладення шва ультратонкими нитками на залишки «дівочої пліви», що розсмоктується протягом 7 днів. Основними перевагами цього методу є малокровність, швидкий та безболісний період відновлення. Але статевий акт повинен відбутися не пізніше ніж за тиждень після операції. Через більший проміжок часу результат може бути втраченим.

Довготривала (тришарова) гіменопластика дає змогу відновити «дівочу пліву» на необмежений період та надає їй природного вигляду настільки, що навіть досвідчений гінеколог не побачить слідів втручання. Але у цьому випадку реабілітаційний період становить близько трьох тижнів.

Основними протипоказаннями до проведення гіменопластики є запальні процеси та інфекції сечостатевих органів (кольпіт, цервіцит, цистит, герпетичні висипання); серйозні серцево-судинні, ендокринологічні проблеми; захворювання, пов'язані зі згортанням крові.

За словами лікарів, відновлювати цноту можна стільки разів, скільки захоче жінка. Тож чи варто судити про незайманість лише за відчуттями у ліжку?

У 13-річному віці Оскара Де ла Хоя згвалтувала 35-літня жінка

● **НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ** Легендарний спортсмен стверджує, що досі не відійшов від тієї травми

Петро ПАС

К олишній чемпіон світу в шести вагових категоріях Оскар Де Ла Хоя (на фото) шокував своїм відвертим зізнанням. 48-річний американський боксер розповів, що малолітнім він пережив сексуальне насилля.

Слова Оскара наводить Los Angeles Time, якому спортсмен дав інтерв'ю: «Мене згвалтували в 13 років. Це зробила жінка. Вона була набагато старшою за мене. Їй було понад 35 літ. Це сталося на турнірі з боксу на Гавайських островах. Тобто я не просто втратив цноту, мене її позбавили, я був згвалтований».

«Людина здатна приховувати багато що. Ти живеш життям «золотого хлопчика» зі світу боксу, але те лайно все це з тобою. Я ніколи особливо не думав про це, не намагався розібратися, що відчуваю з цього приводу, поки в один із днів це раптом не нахлинуло на мене. Тоді ти усвідомлюєш, що не знаєш, що з цим треба робити», — додав Оскар.

«Ця штука досі болить. Я просто сподіваюся забути про все», — щиро розказав спортсмен.

Зазначимо, що 11 вересня Де Ла Хоя вперше з 2008 року вийде на ринг. «Золотий хлопчик» зустрінеться у бою з экс-

«Людина здатна приховувати багато що. Але ця штука досі болить...»

чемпіоном UFC — бразильцем Вітором Белфортом.

Де Ла Хоя провів 45 поєдинків на професійному рингу: 39 звитяг (30 — достроково) і 6 поразок. Він має золоту медаль Олімпійських ігор у Барселоні-1992, а також безліч елітних поясів.

Нинішня кохана спочатку відзняла Вакарчуку кліп, а потім народила сина

Фото із сайту fakty.com.ua.

● ШЕРШЕ ЛЯ ФАМ!

Фронтмен гурту «Океан Ельзи» й експолітик Святослав Вакарчук у 46 років вперше став батьком

Мирослава СЛИВА

Первістка музиканту народила 39-літня директорка і виконавча продюсерка провідного укра-

“

Євгенія Яцута нинішнього травня зняла для групи «Океан Ельзи» кліп на пісню «В небо жене» («Ти з моїх губ злизуєш сіль...»), і вже тоді її помітили з округленим животом.

їнського продакшену Radioactive Film Євгенія Яцута. Як повідомляють ЗМІ,

Подейкують, що Святослав зустрічається з Євгенією вже рік.

Яцута нинішнього травня зняла для групи «Океан Ельзи» кліп на пісню «В небо жене» («Ти з моїх губ злизуєш сіль...»), і вже тоді її помітили з округленим животом.

А в серпні вона просила друзів у Facebook допомогти знайти їй двох цілодобових нянь, а про дітей писала у множині. Зазначимо, що у Євгенії є донька від першого шлюбу.

Також жінка публікувала спогад із вінком на Івана Купала із загадковим напи-

сом: «Мій вінок таки доплив до призначення».

Подейкують, що Святослав зустрічається з Євгенією вже рік, і саме через неї Вакарчук покинув Лялю Фонарьову, з якою був разом протягом 20 літ.

Свого сина-первістка музикант назвав Іваном — на честь покійного батька Івана Вакарчука (вченого-фізика, екскретора Львівського національного університету імені Івана Франка, нардепа і міністра освіти України).

Катя Осадча надихнула їх на третю дитину

Фото із сайту ukr.media.

● ЗІРКОВИЙ БЕБІ-БУМ

Популярна співачка Ірина Федішин та її чоловік, продюсер Віталій Човник, цього літа відсвяткували 15-ту річницю шлюбу

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

Під час концерту «Вечір прем'єр з Катериною Осадчою. Літня серія» виконавиця зі сцени поділилася секретом міцних стосунків.

«По-перше, це дійсно кохання, тому що воно все стерпить, все витримає. Звичайно, вміння пробачати, вміння інколи стерпіти. Відчути той момент, коли краще змовчати, а коли вже ти розумієш, що все гаразд, — тоді вже можна поспілкуватися спокійно. У будь-якому випадку мінімум порахувати до 10, коли ти відчуваєш, що закипаєш», — поділилася зірка.

«Друге весілля зіграли. Тепер народимо третю дитину?!»

Ірина та Віталій виховують двох дітей — 10-річного Юрка та 6-літнього Олега. Зірка зізналася ведучій Катерині Осадчій, що пара мріє народити донечку. «Катю, дивлюся на вас, дуже надихаєте. Насправді все можливо, і мені дуже

хочеться красуню-дівчинку. Я не знаю, звичайно, як це втілити з третього разу, але, кажуть, як Бог дасть, так буде. Ми дійсно з чоловіком хочемо третю дитину, тому поживемо — побачимо», — зізналася співачка.

«Ніхто не може говорити про справжню любов, якщо не уявляє, що значить розділити своє життя з такою жінкою, якою вона була».

фото із сайту pikabay.com

«Діти мої, зараз мама пішла, а я радий...»

- **ПРО ВІЧНЕ** Відомий учитель зустрівся з гуртом молодих людей, які виступали проти шлюбу. Вони аргументували свою позицію тим, що справжньою основою стосунків пари є романтика і що зі стосунками, коли вони згасають, краще покінчити, замість того щоб грузнути в пустій монотонності подружнього життя

Росаріо ГОМЕС,
оповідання «Справжня любов» із книги
«100 промінчиків світла. Притчі на щодень»
(Львів, видавництво «Свічадо»)

Учитель сказав, що поважає їхню думку, однак розповів їм таку історію:

— Мої батьки прожили в шлюбі 55 років. Одного дня, коли моя мати спустилася сходами, у неї стався інфаркт. Батько підбіг до неї, підняв її, як міг, і майже волоком затагнув у бусик. Перевищуючи швидкість, він щодуху мчав до лікарні. Та коли туди прибув, мати, на жаль, уже померла.

На похороні батько не розмовляв, погляд його був розсіяним, він майже не плакав. Увечері ми, його діти, зібрались разом із ним.

В атмосфері болю і ностальгії ми згадували зворушливі історії з минулого. Батько попросив мого брата, який був богословом, щоб той сказав йому, де зараз перебуває мама, і брат став розповідати про життя після смерті, припустив, де вона зараз може бути і що з нею може відбуватись.

Батько слухав дуже уважно. І раптом він попросив:

— Відвезіть мене на цвинтар.

— Тату, — відповіли ми. — Та ж зараз одинадцята година ночі, ми не можемо негайно їхати на цвинтар.

Він підвищив голос і з крижаним поглядом сказав:

“ Я так її люблю, що мені б не хотілося, щоб вона страждала... ”

— Не сперечайтесь зі мною! Будь ласка, не сперечайтесь з чоловіком, який щойно втратив ту, що була його дружиною 55 років!

На якусь мить запанувала шаноблива тиша. Ми більше не сперечались, а поїхали на цвинтар, попросили дозволу в сторожа і, тримаючи в руці ліхтар, підійшли до могильної плити.

Батько погладив її рукою, помолвився і сказав своїм дітям, які зворушено спостерігали за цією сценою:

— Знаєте, ці 55 років були щасливими, ніхто не може говорити про справжню любов, якщо не уявляє, що значить розділити своє життя з такою жінкою, якою вона була.

Він зробив паузу і витер обличчя.

— Ми з нею були разом під час тієї кризи, коли я шукав роботу, — продовжив він. — Ми разом складали речі, коли продали будинок і переїхали з міста. Ми спільно раділи, що наші діти отримали освіту, плакали одне біля одного, коли втрачали дорогих нам людей, разом молилися в приймальному відділенні лікарень, ми підтримували одне одного в стражданні, ми обіймали одне одного кожного Різдва, ми прощали одне одному помилки... діти мої, зараз вона пішла, а я радий... а знаєте чому? Бо вона пішла раніше від мене, і їй не доведеться пережити мою агонію і біль, бо вона не буде змушена мене ховати, залишатися самотою після мого відходу. Через це все пройду я, і я вдячний за це Богові. Я так її люблю, що мені б не хотілося, щоб вона страждала...

Коли батько перестав говорити, обличчя братів і моє були залиті слізьми. Ми обійняли його, і він нас розрадив:

— Усе гаразд, діточки, можемо повертатись додому — це був хороший день.

Невідомий Автор
Того вечора я почув, що таке справжня любов. Вона дуже відрізняється від романтики, не має нічого спільного з еротикою, вона радше пов'язана з роботою і турботою, якою обдаровують одне одного двоє людей, що справді відповідають одне за одного. Коли вчитель перестав говорити, студенти не змогли йому заперечити. Така любов — це те, чого вони ще не знали.

«Юрію, дякую тобі, у нас виходять гарні хлопці»

Фото з інстаграм-сторінки Катерини ОСАДЧОЇ.

● ІСТОРІЯ НОМЕРА

Популярні українські телеведучі 37-річна Катерина Осадча і 51-літній Юрій Горбунов знову стали батьками. У подружжя народився другий синочок – Данилко

Лія ЛІС

«ЯКЕ ЦЕ НЕЙМОВІРНЕ ВІДЧУТТЯ ПЕРЕРІЗАТИ ПУПОВИНУ СВОЇЙ ДИТИНІ!»

Народжувала ведуча «Світського життя» в популярній приватній київській клініці ISIDA. Про це повідомив її чоловік, телеведучий Юрій Горбунов на своїй сторінці в Instagram, де поділився зворушливими знімками з пологового будинку і написав ніжні слова любові, подякувавши дружині: «Сьогодні, 19 серпня о 5:05 ранку, в нашій родині сталася щаслива, довгоочікувана подія — у нас народився ще один синочок!! Пишаюся тобою, наша мамо!!! Люблю тебе! Ми дуже щасливі!!! Яке це неймовірне відчуття

Перші кроки до зближення робив, звісно, кавалер. Вони разом проганяли текст, потім Горбунов приносив Осадчій каву, а згодом між ними зав'язався службовий роман.

перерізати пуповину і бачити, як з'являється на світ твоя дитина!!! Спасибі тобі за це!!!».

Катя Осадча також зробила публікацію в Instagram, розмістивши чорно-біле фото крихітної дитячої ручки, відзняте відразу після пологів.

«Привіт, наш новий Всесвіт! Я мама трьох синів. Спасибі тобі за те, що кожну хвилину був поруч, у нас виходять гарні хлопці», — написала зіркова мама, зазначивши чоловіка в пості.

Нагадаємо, у Катерини Осадчої є ще

«Привіт, братику!». Наші хлопці знайомляться», — підписав фото Юрій.

двоє дітей. У 2001 році зірка вийшла заміж за бізнесмена і народного депутата від Партії зелених Олега Поліщука. У вересні 2002-го Катя народила сина Іллю (йому зараз — 18, навчається в США), але в 2004-му розлучилася з чоловіком...

А потім у її житті з'явився «1+1». І — Юрій Горбунов...

ДВА РОКИ ПРО ЇХНІЙ РОМАН НІХТО НЕ ЗНАВ

Хоча без втручання вищих сил у цій історії таки не обійшлося. Бо як пояснити те, що популярні ведучі, довгий час перебуваючи на одному й тому ж телеканалі, до 2015 року ніколи не працювали разом у жодному телепроекті? Знайомі були, але спілкувалися хіба на рівні «привіт-привіт».

Вперше зірки каналу «1+1» зустрілися на концерті Лучано Паваротті в Києві. Тоді вони спілкувалися виключно в рамках програми «Світське життя». Під час інтерв'ю з майбутнім чоловіком Катя Осадча, за спогадами самого Юрія Горбунова, завжди дивилася крізь нього.

Проте все змінив у їхньому житті проєкт «Голос. Діти». На ньому ведучі «Світського життя» та «Танців з зірками» проводили разом майже весь час. Спершу Катя та Юра просто спілкувалися, але згодом між ними почала виникати симпатія.

Перші кроки до зближення робив, звісно, кавалер. Вони разом проганяли текст, потім Горбунов приносив Осадчій каву, а згодом між ними зав'язався службовий роман. Катерині на той час було 33, Юрію — 46.

Ведучий «Танців з зірками» пригадує, що коли він подарував Каті Осадчій букет тюльпанів на фінальному ефірі проекту «Голос. Діти», вона не здивувалася. Ведуча пояснила зірковому колезі, що чекала цей букет уже другий чи третій ефір.

Два роки про їхній роман ніхто не знав. І тільки коли стало помітно, що Катерина вагітна, поділилися новиною про своє таємне одруження, на яке запросили лише найближчих друзів. 18 лютого 2017 року в пари народився син Іван.

Вдруге під вінець Юрій Горбунов пішов уже в статусі... дідуся. Донька його першої дружини Людмили Ксенія, яку він офіційно вдовчерив, уже на той час виховувала свою Поліночку.

КОЛИ НИЧОГО ПОЯСНЮВАТИ НЕ ТРЕБА...

До речі, вдруге під вінець Юрій Горбунов пішов уже в статусі... дідуся. Донька його першої дружини Людмили Ксенія, яку він офіційно вдовчерив, уже на той час виховувала свою Поліночку. Спільних дітей не мали.

Із Людмилою актор познайомився, коли працював в Івано-Франківську у драматичному театрі. Танцівниця балетної трупи одразу сподобалася молодому акторові. Навіть значна різниця у віці (дама була старшою за кавалера на десять років) не стала на заваді. Як і в стосунках з Катериною, все починалося зі спільної кави, згодом додалися виїзди, гастролі...

Але після 15 років шлюбу Юрій і Людмила розлучилися тихо і без скандалів. За словами актора, з першою дружиною його розділяли різні інтереси: «Людам, пов'язаним однією професією, нічого зайвого пояснювати не треба. Наприклад, що таке для артиста період зйомок — виснажливий режим протягом трьох місяців. Тож тим, хто добре розбирається в нюансах кінопроцесу, набагато легше знайти спільну мову».

Ну, тут Горбунов і Осадча — точно солодка парочка. Справді «1+1»! Уже через 5 днів після пологів Катерина Осадча повернулася до роботи та зйомок. І спільних мов у двох найпопулярніших ведучих українського телебачення — не море, а океан!

ПРАВО КАТАТИ КОЛЯСКУ «ЗАБРОНЬОВАНЕ»

Але все одно найголовніша з тем — їхні діти. Ось і одна з останніх світлин проймає до сліз. Юрій Горбунов розмістив в Instagram фото обох своїх синів. На ньому чотирирічний Іванко уважно розглядає новонародженого Данилка і ніжно гладить його по волоссю.

«Привіт, братику!». Наші хлопці знайомляться», — підписав пост Юрій.

«Які ж чудові у вас сини», «Такі милі», «Це така ніжність», — пишуть розчулені коментатори.

Попутно підписникам Юрія Горбунова і Каті Осадчої випала нагода розглянути їхнього сина Івана. Телеведучі зазвичай або знімали хлопчика зі спини, або взагалі не викладали світлини з ним у соцмережі. Виявилося, що Івасик дуже схожий на тата — хмуриться

фактично як і Горбунов-старший. А хіба не так має бути?

До речі, якщо Катя Осадча мріяла про доньку, то Іванко хотів братика. І тепер він із радістю допомагає батькам піклуватися про новонародженого. Заради того, щоб провести час із братиком, Іван навіть відмовляється йти гратися на дитячий майданчик і просить дати йому роботу.

«Він щасливий, що зараз у будинку такий шум. Іван носить його, допомагає сповивати і навіть сказав: «Мамо, завантаж мене роботою по братику, щоб я теж був зайнятий», — розповів Юрій Горбунов.

Каже, що Іванко одразу «забронював» за собою право катати коляску з молодшим братиком. І тільки дає її повозити татові чи мамі, коли вони гуляють у вихідні всією сім'єю.

Солодка парочка українського телебачення.

Фото: Ірина Сабірюк / 1plus1. tv.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«Як довго я шукала свій рід, свою родину. А воно ж у мене все було...»

«Пробач, мамочко!»

- **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** Першою була баба Параска. Старенька і зігнута майже навпіл, вона, приголубивши онуку, прошепотіла ніби і їй, а ніби в порожнечу:
 - Пробач, онучечко. Ніяким подаруночком тебе привітати не можу. Розумієш, пенсія маленька, а я ж така нездорова, тому лиш обійму і поцілую. Все, що маю...
 Тоді Кетті вперше відчула щось схоже на сором. Їй було соромно, що її рідна прабабуся живе отак. Кетті захотілось пожаліти бабцю, і вона тієї миті зробила найбільшу помилку у своєму житті — дістала гаманець і подарувала бабусі сто доларів. Напевне, саме тієї миті вона й втратила родину, яку так довго шукала. Хоча...

Анна КОРОЛЬОВА

Ден і Енжела не були її рідними батьками. Про це вона знала змалку, ніхто ніколи не робив із цього таємницю і не вважав це чимось ненормальним. У родині, де зростала Кетті, таких дітей було четверо. Всіх їх тато з мамою любили однаково. Кетті відвідувала школу і музичну студію, в якій навчалася гри на бандурі. Викладачка була україркою, і Ден домовився,

аби та навчила й Кетті рідної мови.

Олена Петрівна переїхала у США до чоловіка-американця,

дала про рідний для неї і Кетті край. Дівчина росла і з кожним роком усе більше хотіла відвідати ту казкову країну. Вдихну-

Та як ти смієш! Та твій залишив її, от вона і не витримала всього того. Ти не признала дитину, то ми повинні були? А з якого такого дива мама повинна була брати і сама виховувати дитину?

але душею була в Україні. Яких вона пісень співала! Як розпові-

ти її чистого повітря. Побачити степи, гори і моря, якими була

багата її історична батьківщина.

Мрія здійснилась, коли їй виповнилось тридцять. Вона вже жила окремо від батьків, мала непогану освіту і досить пристойну посаду. У неї був наречений, і саме під час знайомства з його родиною Кетті відчула, наскільки ж їй не вистачає власної. Вона ж мов дерево без коренів. Де її така ж, як у майбутнього чоловіка, сива і трохи дивакувата прабабуся. Де дядько, в якого точно такі ж очі, як і в неї. Де тітонька по материній лінії, від якої вона успадкувала трохи викривлений безіменний палець на правій нозі? Вона жила, вона була особистістю, мала сім'ю, але у неї не було ось цього: роду, родини.

Кетті розпочала пошуки. Трохи складно було з-за кордону шукати родину в іншій країні, маючи лиш те, що написано у свідоцтві про народження. Її охоплювала тривога: а якщо у неї нікого і немає? Якщо її батьки самі були сиротами? Підтримували її Ден та Енжела. Двоє з їхніх усиновлених діток уже знайшли своє коріння, досвід

у пошуках вони мали.

Через три роки Кетті зателефонував один із волонтерів. Дівчина не вірила своїм вухам. Ридання не давали осягнути і зрозуміти те, що чує. Знайшлась її родина. В Україні вона має багато родичів, які щиро зраділи звістці про те, що вона знайшлась. Кетті мала адресу і телефон.

Її зустріли щедро накритим столом у саду під старою яблунею. Кетті сиділа на почесному місці і очам своїм не вірила. Скільки ж їх. Двоюрідні, троюрідні сестри і брати. Троє тітоньок і двоє дядьків. І це лиш родина по материній лінії. Той вечір вона запам'ятає на все життя. Неймовірно відчуття. Віднині вона не одна. Вона частка чогось більшого. У неї теж є власна історія. У неї з'явилося коріння і ґрунт під ногами. Нарешті.

Тиждень відвідувань родичів і радісних знайомств. Здається, Кетті ще в житті так багато і часто не усміхалась. Вона побачила фото рідної неньки, якої не стало одразу після її появи. Познайомила із бабусею, батьковою матір'ю, почула історію про неймовірну любов між її батьками і про те, як тато не зміг пережити втрату дружини.

Рівно через тиждень після прильоту в Кетті був день народження. Дівчина очікувала його з нетерпінням. Адже вперше вона відзначитиме його у колі своєї родини.

Першою була баба Параска. Старенька і зігнута майже навпіл, вона, приголубивши онуку, прошепотіла ніби і їй, а ніби у порожнечу:

— Пробач, онучечко. Ніким подарунком тебе привітати не могу. Розумієш, пенсія маленька, а я ж така нездорова, тому лиш обійму й поцілую. Все, що маю...

Кетті тоді дістала з гаманця сто-доларову купюру і дала старенькій зі словами, що завжди готова допомогти. Сказала, що хоч і не має ще великих статків, але полегшити ситуацію бабусі завжди зможе. Саме тієї миті дівчина і втратила родину, яку щойно знайшла. Бо вже на ранок понеслось.

— То ти Парасці гроші дала? — сказала тітка Галя, в якої того дня гостювала Кетті. — Та ти хоч уявляєш, скільки в неї їх є. Вона з Германії отримала компенсацію і нікому ні копійки не дала. Лиш жаліється на життя. А пенсія в неї яка, о-го-го! Там і матрац, напевне, з грошей зшитий. А в нас он троє дітей, і корова старенька, чим годуватиму їх, коли вона душу спустить, — заридала жінка.

Наступною була таткова мама. Вона не просила грошей прямо, лиш жалілась на те, що одинока й світу не бачила, і не знає, власне, як і де зустріне старість. А ще розповідала про заробітчанин, які шлють родичам повні торби з передачами, і все нарікала на родину по материній лінії.

Мовляв, вірити тим людям не варто, адже вони не надто хороші і порядні.

Кетті слухала, кивала головою, а в душі шкодувала, що виділила на цю поїздку аж два тижні. Ще шість днів поміж цих чвар вона, напевне, не витримає. Що ж... І не довелось.

Того вечора вони вечеряли всі разом. У селі саме було храмове свято, тому родина зібралась до двору бабці Кетті. Сміх, веселощі, запах шашлику. Чи алкоголь, а може, атмосфера така розслаблена нарешті дозволили Кетті сказати те, що вона так давно хотіла:

— Вас так багато, чому ж я опинилась у сиротинці?

Запала тиша. Кетті здалось, що й соловейко витьохкувати перестав. А потім якось враз зчинилося щось неймовірне.

— Це вони тебе забрати мали, — тицьнувши пальцем у бабусю по материній лінії, гукнула таткова мама. — Я сама жила, куди мені ще дитину. Та й не відомо ще, чи ти від мого сина, бо твоя мама щось дуже вже швидко після знайомства повідомила, що дитину чекає.

Тут же підскочила тітка:

— Та як ти смієш! Та твій залишив її, от вона і не витримала всього того. Ти не признала дитину, то ми повинні були? А з якого такого дива мама повинна була брати і сама виховувати дитину? Їй п'ятдесят було, щойно на пенсію вийшла. Своїх семеро на ноги ставити — і що? Ще одне дитя на себе брати, поки ви будете жити в своє задоволення?

Це був лиш початок. Далі зішлись між собою, щось доводячи одне одному, вже й рідні брати і сестри. Кожен мав якусь образу, кожен перекидав відповідальність на іншого.

Те, як Кетті зблідла, ніхто навіть і не помітив. Тихцем вийшла з-за столу, збрала речі. Ще сьогодні вранці такий любий дім здався чужим і порожнім. Не без зусиль, але викликала таксі до найближчого містечка, а там уже зорієнтується. Перекинула свій невеличкий чемодан через паркан і стрибнула слідом. Бачити і чути більше нікого не хотілось. Все стало на свої місця. Вона тут зайва і завше такою була.

Зателефонувала з аеропорту через чотири години. Сухо повідомила, що повинна терміново повернутись додому. Всім подякувала за прийом і вимкнула зв'язок.

...Лиш зайшовши до батьківського дому, дала волю сльозам. Енжела втішала, обіймала, і казала, що любить. Чи не вперше в житті Кетті слухала ті слова душею, а не лиш вухами.

— Пробач, мамочко! Я тільки там зрозуміла, що мала все для щастя. Як довго я шукала свій рід, свою родину. А воно ж у мене все було. Було, мамо. Лиш я не розуміла.

«Ось такий несподіваний подарунок нам піднесла вечірка!»

Переплутала дитину в своїй утробі зі здуттям живота

● **ОЦЕ ТАК!** Молода британка Лорна Гудінгс дізналася, що вагітна, за чотири години до пологів

Сергій ВИШЕНЬКА

Курйоз стався з 25-річною мешканкою англійського міста Нортгемптон, повідомляє Metro.

Коли на початку серпня їй стало погано на вечірці, друзі відвезли жінку до лікарні, де медики приголомшили її новиною.

«Лікарі сказали мені, що я на 38-му тижні вагітності й у мене пологи. Я не могла в це повірити», — зізнається Лорна.

Примітно, що в липні жінка робила тест

— **Лікарі сказали мені, що я на 38-му тижні вагітності й у мене пологи. Я не могла в це повірити, — зізнається Лорна.**

на вагітність, але він виявився помилково негативним.

Через чотири години після госпіталізації вона народила дочку Дафну. Дитина стала приємною несподіванкою і для Лорни, і для її 42-річного чоловіка Ніка Бурдяка.

Дівчинка з'явилася на світ здоровою і з вагою близько 3,7 кг. Для пари це вже друга дитина — вперше вони стали батьками в червні 2020 року, коли у них народилася перша дочка Вів'єн.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«А хризантема — знай собі — цвіте! Сміється прямо в очі сірій днині...» (Олена Бондар).

Час пересаджувати хризантеми

● **КВІТКОВА ПІДКОВА** Ці невибагливі рослини протягом усього літа та осені створюють затишок біля будинку, не потребують багато часу на догляд. Оскільки це багаторічна культура, вона може зимувати у відкритому ґрунті. Однак кущики необхідно час від часу пересаджувати на нове місце

Софія В'ЯДАЧ

Якщо хризантема почала втрачати свої декоративні якості, це сигнал про те, що ґрунт виснажився і наступного сезону хризантема буде погано рости й цвісти. Тож до роботи! Досвідчені квітникарі стверджують, що найкраще її пересаджувати після закінчення періоду цвітіння восени. Це підвищить морозостійкість рослини, крім того, сприяє розвитку кореневої системи, а перші бутончики з'являться наступного сезону значно раніше, ніж за весняного пересаджування (однак за необхідності роботи проводять і навесні, і влітку).

Оптимальний період — кінець вересня або початок жовтня. У перші 2–3 роки цю процедуру проводять раз на рік, а надалі — раз на 2 роки. Важливо, щоб до перших суттєвих похолодань залишалося не менше місяця, тоді хризантема встигне адаптуватися до нового місця.

Ділянку підбирають на невеликому підвищенні, освітлювану сонцем не менше 6 годин на день. Якщо ґрунтові води знаходяться близько до поверхні, обов'язково облаштовують дренажну систему. Для цього використовують бити цеглу або дрібний щебінь. Обрану

ділянку перекопують на штик лопати. Дають землі 2 тижні вистоятися. Після цього вносять необхідні поживні компоненти, їх кількість залежить від початкового складу ґрунту. Найкращий — пухкий і легкий, із слабокислою ре-

Досвідчені квітникарі стверджують, що найкраще її пересаджувати після закінчення періоду цвітіння восени.

акцією. У бідні землі необхідно додати компост і перегній, мінеральне добриво.

Для пересаджування обирають хмарний та прохолодний день, але без опадів. Бажано, щоб нічна температура була приблизно 0 градусів. Хризантеми поливають для розм'якшення ґрунту. Коріння навколо куща підрізають гострою і продезінфікованою лопатою (це стимулює зростання нових корінців, і рослина добре приживеться). Затим обережно виймають кущ разом із земляною грудкою й переносять

його на нове місце у підготовлені ямки (глибиною 60 см), присипають ґрунтом і вносять добрива, притискати сильно не варто, щоб не пошкодити коріння. Через два тижні землю навколо кущів необхідно досипати, оскільки вона осяде під впливом поливів.

Зрошують хризантеми раз на тиждень відстояною або дощовою водою. Потрібно стежити, щоб вона не потрапляла на листя, оскільки в прохолодну погоду це може призвести до розвитку грибкових захворювань.

Як тільки настане стійке похолодання з мінусовою температурою, приступають до процедури обрізання. Від землі необхідно залишити «пеньки» 10–15 см і підгорнути їх ґрунтом з додаванням перегною. Висота шару — близько 10 см. Важливо проводити всі роботи продезінфікованим інструментом, щоб не занести збудників захворювань. Для цього використовують спирт або марганцевий розчин.

Кущі хризантем утепляють залежно від кліматичних особливостей регіону вирощування. Не варто використовувати поліетиленову плівку, це призведе до випрівання рослин під час відлиг.

Джерело: lifehacker.org.ua.

Фото із сайту sad.ukr.bio.

Як правильно зберігати насіння квітів

- **ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!** Збирати його краще за сухої безвітряної погоди. Особливо це стосується представників родини складноцвітих, насіння яких схильне до загнивання: айстр, чорнобривців, ехінацеї, жоржин та інших. А схильне до розтріскування (ешольція, флокс Друммонда, люпин, бальзамін) — вранці, доки вологість повітря висока

Насіння більшості культур збирають повністю дозрілим, коли воно стане твердим, набуде характерного забарвлення, а стручки, кошики, коробочки поживкнуть чи побуріють і висохнуть.

Але повного дозрівання деяких квітів чекати не можна, бо їх плодики можуть розтріскатись, і насіння висиплеться. Тому його заготовляють раніше, недозрілим, а потім дозарюють (Дозарювання — процес, при якому зібрану недозрілою продукцію в певних умовах доводять до біологічної стиглості. — **Ред.**) за температури 25–30 градусів у сухому приміщенні в полотняних мішечках. Або зрізані

Зібране насіння просушують на папері в теплому сухому приміщенні. Кожен вид чи сорт окремо. Час від часу перемішують, щоб не поцвіло.

стебла підвішують головками донизу, розклавши під ними папір або тканину. Добре дозріває в приміщенні насіння жоржин, чорнобривців, петуній, незабудок, красолі.

Обмолотити насіння можна, протерши в долонях чи з допомогою сита з отворами різної величини. Або ж покласти в невеликий полотняний мішечок і злегка потрусити або постукати. Затим висипати на блюдце. Частина полови залишиться на стінках мішечка, решту потрібно обережно видмухати. Важке насіння можна просіяти на вітру.

Зібране насіння просушують на папері в теплому сухому приміщенні. Кожен вид чи сорт окремо. Час від часу перемішують, щоб не поцвіло. Кожен зразок позначають етикеткою із назвою культури, кольором та роком збору. Отримане насіння можна зберігати як в полотняному, так і в паперовому пакетику при температурі плюс 15–20 °С. Не забувайте зазначати інформацію про сорт. Ці відомості стануть у пригоді при формуванні майбутньої клумби за кольорами й висотою рослин.

Окреме питання — гібриди. Маркують їх позначкою F1. Збирати їхнє насіння немає сенсу. Материнських якостей воно не зберігає. Деякі гібриди не утворюють насіння.
Джерело: poradnica.com.ua.

Фото із сайту: ukr.media.

Квітковий гороскоп

- **ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — ПЕРЕВІРТЕ** За повір'ями, рослину, під знаком якої ви народилися, необхідно засушити і носити завжди із собою, тоді вона захистить вас від напастей, бід і пристриту. Отож дізнайтеся, яка ви квітка

Продовження.
Початок у попередніх номерах (№№ 7, 8)

ЛАТАТТА
(2 ЛИПНЯ – 12 ЛИПНЯ)

І вода, і земля, і повітря. Дуже різноманітна натура, яка, як і Лотос, комфортно почуває себе у кількох стихіях. Невеликі перешкоди на життєвому шляху легко переборні.

ФІАЛКА
(13 ЛИПНЯ – 23 ЛИПНЯ)

Привертає до себе загальну увагу. Зазвичай вона ховається в тіні, але завжди готова вийти на сонце і взяти те, що їй належить. А після вже тримайся!

ШИПШИНА
(24 ЛИПНЯ – 2 СЕРПНЯ)

Колеться. Голими руками її не візьмеш. Хоча, якщо придивитися, колючки — це захист. Без них у наш час не можна.

СОНЯШНИК
(3 СЕРПНЯ – 12 СЕРПНЯ)

Знайшов своє місце під сонцем. Успіхи його не засліплюють, конфлікти не зупиняють. Рухається вперед (а може, по колу?) за сонцем.

ТРОЯНДА
(13 СЕРПНЯ – 23 СЕРПНЯ)

Королева квітів. Вона викликає зрозумілу заздрість в інших. Проти Троянди плетуть інтриги, її хочуть вижити із законного місця, позбавити премії. Вона неприступна. Складно весь час показувати свою недосаженість. Слід подбати про здоров'я і не треба перетомлюватися.

ДЕЛЬФІНІУМ
(24 СЕРПНЯ – 2 ВЕРЕСНЯ)

Аскет. Не вимогливий до себе — тільки до інших. На жаль, людина, на-

роджена під цим знаком, може бути цапом-відбувайлом. Дельфініум повинен уміти дати відсіч недобророзумцям.

ГВОЗДИКА
(3 ВЕРЕСНЯ – 11 ВЕРЕСНЯ)

Таку прямолінійну людину, як Гвоздика, складно знайти. Ця риса зовсім не подобається оточуючим. Але, на жаль, ця людина наполягає на своєму, навіть якщо сила не на її боці. Головне — відстояти правду.

АЙСТРА
(12 ВЕРЕСНЯ – 22 ВЕРЕСНЯ)

Айстра, як зірка вночі, розсіює морок своєю веселою вдачею. Але це не безшабашні веселощі, а цілком усвідомлена поведінка. Таких людей цінують і підлеглі, і начальство.

ВЕРЕС
(23 ВЕРЕСНЯ – 3 ЖОВТНЯ)

Люди, народжені під знаком Вереса, вирізняються вишуканістю. Це незамінні фахівці-універсали. Знають ціну своїм золотим рукам. Верес — хороший товариш. У біді не залишить.

КАМЕЛІЯ
(4 ЖОВТНЯ – 13 ЖОВТНЯ)

Приємна зовнішність. Їм притаманна витонченість і водночас мужність. У поведінці багато дитячого, артистичні.

БУЗОК
(14 ЖОВТНЯ – 23 ЖОВТНЯ)

Символ розквіту, свіжості, молодості. Старанний і цілеспрямований. Із задоволенням допомагає іншим. Йому не варто звертати увагу на більш спритних колег по роботі.

Закінчення у наступному номері

Щасливі миті в очікуванні донечок.

Із мамою й татом пізнають світ Маргарита й Марійка.

Після 7 років благань Бог почув молитви подружжя Шабуніних і подарував їм донечок-двійнят!

● **ДІМ, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ** Ольга й Валентин не роблять секрету з того, що їхні сонечка народилися з допомогою ЕКО-запліднення

Катерина ЗУБЧУК

КОЛИ НАРЕЧЕНІ ТАНЦЮВАЛИ, ВСІ БУЛИ В ЗАХОПЛЕННІ ВІД НИХ

Ми познайомилися з лучанами Валентином і Ольгою Шабуніними у вересні 2013-го, через тиждень після їхнього весілля, коли у квартирі ще, як кажуть, пахло короваєм. Молодята навіть не встигли побачити всіх фотознімків, бо їх зробили дуже багато. Тож тоді випала нагода разом із ними «погортати» кадри, скинуті на комп'ютер, і стати свідком дійства, яке відбулося 30 серпня. Ось наречений збирається до рацсу, одержує батьківське благословення, а на інших фото — традиційний викуп молододі. У дворі стоїть довжелезний лімузин, десь метрів

дванадцять, у якому пара їде до Будинку урочистих подій. Мати Валентина Галина Степанівна не приховувала втіхи від того, що в сина є кохана дружина, що в його житті сталася така гарна переміна.

На цьому весіллі все було

Ольга (на відміну від дівчат, які були у Валентина до травми) не злякалася візка, бо й не звертала на нього уваги.

так, як і на багатьох інших. Хіба що серед гостей чимало таких, як і Валентин, — молодих людей на візочках. І не тільки з Луцька. Коли наречені танцювали, всі були в захопленні від них. Власне, забували, що молодий сидить у візочку, бо зачарували мужність Валентина й краса Ольги.

ВІД ВАЖКОЇ ДЕПРЕСІЇ — ДО ВЕЛИКОГО КОХАННЯ

Спочатку в житті Валентина все було так, як і в багатьох його ровесників: Луцька гімназія № 21, Луцький індустріальний інститут (тепер Луцький національний технічний

університет). Одержавши диплом, працював на автозаводі. А згодом перейшов на фірму «Терра». З Німеччини возив автомобілі в країни СНД. 10 квітня 2007 року поділило його життя на «до» і «після».

— Я їхав своїм автомобілем трасою Ковель—Луцьк, — пригадував чоловік. — Була

мряка. В якийсь момент не справився з керуванням. Сталася аварія, важка травма — перелом хребта...

— Було страшно, коли почули діагноз?

— Ні, була депресія, — каже він. — Здавалося, життя закінчене. Тоді я навіть думки не мав, як усе може змінитися через пів року.

Що ж сталося через пів року? А те, що Валентин поїхав до санаторію у Саках. Побачив тисячі таких самих «візочників», які жили у цьому місті, лікувалися. Познайомився з хлопцями. Дізнався, що серед них є підприємці, які, опинившись у непростій ситуації, дають собі раду. Це стало початком його повернення до життя. Згодом сів за кермо «Запорожця», переобладнаного для ручного управління (тепер має «Шкоду»). Він — директор, засновник громадської організації «Автомобільний клуб інвалідів «Поршень Волині»...

До аварії у Валентина, звичайно, були дівчата. І це при-

День, коли подружжя дало обітницю бути разом у радості й горі до кінця днів своїх.

Ось таке сьогодні сімейство Шабуніних.

родно, бо ж літа доходили до тридцяти, треба було думати про створення сім'ї. Але ті дівчата, як висловився молодий чоловік, коли побачили його на візку, то втратили інтерес. Тепер він розуміє, що серед них просто не було тієї одної-єдиної, посланої йому Богом.

Навіть страшно уявити, що довелося пережити матері Валентина Галині Степанівні, коли вона бачила, в якій депресії її син. Жінка розповідала:

— Я боялася, що він накладе на себе руки. Гріх це великий, але такі думки у Валентина, який замкнувся в собі, були. Старалася не залишати його самого... У важкий для нас час, коли тільки на один день лікування було потрібно 700–800 гривень, я почала здавати кімнату. Бо ж усі заощадження вичерпалися...

І винайняла цю кімнату, яку здавали Шабуніни у своїй квартирі, якраз Ольга. Вона приїхала у відрядження з Києва до Луцька від фірми, яка займалася гральними автоматами. На перших порах дівчина не бачила сина господині, бо він ще був у Саках. Тільки чула від матері про біду, в яку потрапив. Ольга добре пам'ятає, як вони вперше зустрілися: прийшла із роботи, а він того дня повернувся із Сак, і його якраз відвідували друзі. Стосунки у них зав'язалися у перший рік знайомства.

Ольга (на відміну від дівчат, які були у Валентина до травми) не злякалася візка, бо й не звертала на нього уваги. Коли поставало питання про повернення її до Києва, вона

сказала про це Валентині й почула у відповідь: «Я не хочу, щоб ти їхала». Саме цих слів дівчина чекала. Уже в статусі офіційної дружини Ольга говорила:

— Відчуваю себе за Валентином, як за кам'яною стіною. Я справді «за мужем»...

За п'ять літ громадянського шлюбу був час у молодих людей пересвідчитися, наскільки міцні почуття їх єднають. На весіллі їм бажали діток. Вони, звичайно, мріяли почути ці бажані слова — «мама», «тато».

ДО НАРОДЖЕННЯ ДІТОК ШЛЯХ БУВ ДОВГИЙ І НЕПРОСТИЙ

Наша зустріч із Ольгою та Валентином уже в статусі мами й тата відбулася торік влітку, на другий день після виписки з Луцького клінічного пологового будинку, де й з'явилися їхні дівчатка на світ.

— Я ще під крапельницею лежала, а мені йшли вітання від рідних, друзів, — каже жінка. — Дивувалася: звідки ж так скоро дізналися? А це Валентин постарався. Як тільки доньки з'явилися на світ, він не втримався і відразу на сторінці у фейсбуці поділився радістю, що став батьком.

За сім літ їхній шлюб, як каже подружжя, лише зміцнів. Він пройшов через непросте випробування — радісні миті і, на жаль, розчарування. Чотири роки тому здавалося, що мрія про потомство ось-ось здійсниться, та знову чекала невдача...

— Але ми з Валентином не опускали рук і далі боролися, — казала Ольга, не втриму-

ючись від сліз розчулення.

Подружжя не робить секрету з того, що доньки народилися з допомогою ЕКО-запліднення. Зверталися (і то не раз!) до столичних медиків, та безрезультатно. А сталося диво завдяки спеціалістам клініки «Альтернатива», що у Львові. Про те, що буде двійня, стало відомо ще на сьомому тижні, а ось що народяться дівчатка, дізналися на 20-му. А на 35-му тижні, трошки раніше, як передбачається для двійні, й настав той щасливий день — 31 липня доньки з'явилися на світ.

— Ми думали, що це станеться ближче до середини серпня, — каже Ольга, — навіть імена відповідні вибрали. Довелося підкоректовувати. Тож маємо Маргаритку, день ангела якої 30 липня, і Марійку, оскільки 4 серпня — іменини Марії-Магдалини.

Таїнство хрещення було у церкві села Милуші Луцького району. А ось чому саме там, то це не випадково: настоятель цього храму отець Богдан став для Валентина й Ольги духовним наставником. Раніше, за словами жінки, вона відвідувала богослужіння у храмі святого Миколая міста Луцька, де вінчалися. А Валентин їздив у Милуші, де церква доступніша для візочників. Якось і вона побувала там разом із чоловіком і відтоді теж стала милушівською парафіянкою. Отець Богдан, який не раз сповідав їх і знав про їхню болючу проблему, значною мірою, як вважають, допоміг повірити, що все у них буде добре. До нього йшли щоразу за благословенням перед черговою поїздкою до лікарів.

...Маргарита й Марійка, яким уже рік, — довгоочікуване щастя наших героїв. Татові й мамі, судячи із численних знімків та відеосюжетів у родинному архіві, хочеться зафіксувати кожную мить життя своїх милих донечок.

ФОТО З ФЕЙСБУК-СТОРИНКИ ДИМИТРА КОТЛЕНЦЯ

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка

ДЛЯ ВСІХ

Жінка-рентген бачить внутрішні органи в кольорі

«У бабусі в животі поважати павуки!» — коли мама 5-річної Віки вкотре чула такі слова від дитини, то знову починала дратуватися і прокидала малу чимало не вигадувати». А та дивувалась: «Я не вигадую, мамо. Бачу, як всередині у людей літяться кров, поважати павуки, лежать кістяк каміньки. А ти хіба не бачиш?»

с. 67

Ікона «Невипивана Чаша» спасєє від напасті пияцтва

Сьогодні багато людей страждають від алкоголізму, наркоманії, зубного болі, до зарятки про робити нещасливи своїй близьких. Дітям найважливіше фортеця і залюбки, але сучасна медицина часто виявляється не в силах їм зарадити.

Що це може допомогти — читайте на с. 77

Три хати за вечерю: турист-німець зробив царський подарунок волинській селянці

с. 31

Український письменник врятував від розстрілу Вінстона Черчилля

А потім доля поміняла їх ролями

Читайте про це на с. 41

«Змії Горинич» із Київщини погубив 13 душ

До Анатолія Тимофєєва в Україні востаннє заставали смертну кару

с. 28

№1 ЕФЕКТИВНО РЕКЛАМИ

020 994 9907, 990772037, 96624789

Місячник уже в продажу - всього 4 гривні!

А передплата - лише 3 гривні!

Читайте також:

- Узав пістолет та вистрелив у голову солдатів...
- За 50 гривень став... мільйонером
- Як у космосі вперше прозвучала пісня «Дивлюсь я на небо та й думку гадаю»
- Неймовірна історія: прописала себе на той світ

ТОМУ НЕ ЗВОЛІНАЙТЕ, ВИПИСУЙТЕ І З НАСОЛОДОЮ ЧИТАЙТЕ!!!

«Ич, закортіло старому азарту,
Ви ж подивіться – потилиця лиса!».

«Баба листа написала в редакцію...»

● **ХАТА-ЧИТАЛЬНЯ** Станіслав ЧЕРНІЛЕВСЬКИЙ, 71 рік, український поет, кінорежисер, сценарист, педагог (серед учнів – володар гран-прі Каннського кінофестивалю Мирослав Слабошпицький), режисер кінодубляжів українською мовою, заслужений діяч мистецтв України

фото із сайту detector.media

Баба листа написала в редакцію.
Баба туди не писала ще й разу...
Інші то слали якусь
контрафакцію,
То нарікали на кривду й образу.

Інші – то про волошки,
про жайворів
Чи про скаженого пса у сусіда...
Баба ж писала: «Простіть,
уважаємі!
Людоньки добрі, найдіть
мені діда!»

Ладно – жили б ми і славно,
і справно,
Коб-то не вдарило діда дур-зілля,
Ми годовщину справляли
недавно –
День золотого свого весілля.

Люди зійшлися – чого
б ще бажати!
Повеселилися трохи на святі...

Дід же як виїшов куму
проводжати –
Так і понині – нема його в хаті.

“
**Стати самотнім
у бабинім віці,
Може, страшніше,
ніж смерть
у Джульєттинім...**

Баба писала, що їй не до жарту.
Вислала й фото: «Оце він,
гульвіса!
Ич, закортіло старому
азарту,
Ви ж подивіться – потилиця
лиса!

Ви пропечатайте фото
в газеті

Там, де порушник отой
аліменщик!
Хай по району і скрізь по планеті
Знають, який він клятуций
і zmenщик!»

Баба писала благально і круто,
Баба писала – крутилась
планета.
Десь тої миті зринала нескута
Драма кохання з-під ручки
поета.

Десь помирили Ромео
й Джульєтти,
Десь воздавала свій вирок
Феміда,
Десь цілували портрети
й букети,
Баба ж писала: «Найдіть
мені діда!»

Вікна горіли, гоїдалися хвилі,
І по крутім сторожкім небосхилі,

По накопиченім грізнім тротилі,
По металевій та
атомній силі...

Серце жіноче розпеченим
штриком,
Ніби палаючим слідом болліда,
Бабиним болем і бабиним
криком:
«Людоньки добрі, найдіть
мені діда!»

Ніч не сміялася юними зорями,
Як по редакціях юні завліти,
Ніч покривала рясними
й прозорими
Чистими росами бабине літо...

Ніч розуміла слова горевиці,
Розпач у сивім волоссі
розплетенім:
Стати самотнім у бабинім віці,
Може, страшніше, ніж смерть
у Джульєттинім...

Можна під старість до всякого
звикнути,
Та по землі нашій хто-ото віда:
Скільки бабів, що хотіли
би крикнути:
«Людоньки добрі, найдіть
мені діда!»

Словом зозулиним, прагнучи
злету,
Гей понад Лету та гони Аїда,
Взяти і видихнуть прямо
в газету,
прямо в планету і в груди поету:
«Людоньки добрі, найдіть
мені діда!»

Як же апетитно виглядає!

фото із сайту 1000.menu

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Деруни, тертеники, кремзлики, беці, тертюхи, картопляники...

● **НЕХАЙ СМАКУЄ!** Усе це назви однієї страви, яку по праву вважають кулінарною візитівкою Полісся. Щоправда, смажені млинці із тертої бульби люблять усі українці, і в кожному регіоні ця страва має свої особливості. Нерідко вибір інгредієнтів (окрім самої картоплі) часто залежить від настрою господині та поточного вмісту холодильника. Тож кількість рецептів дерунів сягає кількох десятків, а сам процес – творчий і непередбачуваний 😊. Бо завдяки доповненням та зміні способів приготування можна щоразу отримувати нові смаки. Вересневої пори, коли викопали картоплю, саме час еспериментувати, аби визначити улюблений варіант

ТОНКОЩІ І СЕКРЕТИ

● Найкраща картопля для дерунів — із підвищеним вмістом крохмалю. Вибирайте зрілі і міцні бульби, які мають шорстку шкірку і жовтувату серединку. Вона не тільки поліпшить смакові якості, а й допоможе зберегти форму готової страви. Молода картопля не підходить для дерунів саме через низький вміст крохмалю.

● Натирають очищену картоплю за звичай на дрібній тертці, але в деяких рецептах роблять це на грубій. Щоб тісто на деруни не потемніло, тріть картоплю, чергуючи з цибулею.

● Якщо тісто вийшло надто рідким, не варто додавати багато борошна, краще обережно злийте зайвий сік і всипте максимум 2–3 столові ложки. Через надмірну його кількість деруни матимуть «гумову» консистенцію.

● Смажити деруни необхідно на добре розігрітій чавунній або керамічній пательні з достатньою кількістю олії — щоб вона наполовину покривала картопляне тісто. Тоді оладки вийдуть рум'яними, з хрусткою скоринкою і ніжною серединкою. А щоб позбутися надміру жиру, викладайте їх на паперові серветки, які вберуть його.

фото із сайту blog.metro.ua

Foto із сайту stb.ua.

...КЛАСИЧНІ

За таким рецептом готували страву ще наші бабусі

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 1 цибулина середнього розміру, 1 яйце, 2 ст. л. борошна, сіль і перець за смаком, олія для смаження.

Приготування. Очищені і промиті картоплю та цибулю натерти на дрібній тертці. Додати борошно, яйце, сіль, перець і добре перемішати. Смажити деруни на добре розігрітій сковороді в соняшниковій олії до золотистої скоринки з обох боків. Подавати гарячими зі сметаною.

...БЕЗ БОРОШНА

Цей рецепт припадає до смаку любителям дієтичного харчування

Інгредієнти: 6 картоплин, 1 цибулина, 1 зубчик часнику, 2 яйця, 1 ст. л. кефіру або нежирної сметани, сіль та перець за смаком, олія для смаження.

Приготування. Картоплю та цибулину почистити й помити, натерти на тертці з великими отворами. Додати подрібнений часник. У суміш влити кефір (сметану), яйця, посолити і поперчити за смаком. Добре перемішати тісто, ложкою викладати його на сковороду з розігрітою олією і обсмажувати деруни з обох боків до золотистої скоринки. Подавати зі сметаною або із засмажкою з цибулі.

...ІЗ ЗЕЛЕННЮ

Поки маєте на грядці кріп, петрушку, кінзу, додавайте їх до дерунів – і смачно, і корисно, і красиво

Інгредієнти: 6 середніх картоплин, 1 цибулина, 1 яйце, 2 ст. л. борошна, сіль і перець за смаком, жменя подрібненої зелені, олія для смаження.

Приготування. Картоплю й цибулю почистити, помити й натерти на середній тертці. Додати сіль, перець, яйце, борошно й зелень, добре перемішати і смажити на розпеченій сковороді до утворення золотистої скоринки.

...З ГРИБАМИ

Печериці чи картопля? Не думайте, що обрати, – поєднайте їх в одній страві

Інгредієнти: 300 г печериць (згодяться і боровички чи маслюки, попередньо відварені),

6–7 картоплин, 1 цибулина середньої величини, 1 яйце, 2 ст. л. борошна, 1 ст. л. сметани, сіль і перець за смаком, олія для смаження.

Приготування. Печериці помити, пократити кубиками й обсмажити на олії до готовності, посолити за смаком. Картоплю і цибулину почистити, помити й натерти на дрібній тертці. Якщо маса вийшла надто рідкою, краще злити трохи соку, аніж «забити» тісто борошном. Додати у пюре гриби, яйце, муку, сметану, сіль та перець, добре вимішати і смажити деруни до утворення золотистої скоринки на добре розігрітій сковороді.

...КАРТОПЛЯНО-ГАРБУЗОВІ

Про користь гарбуза відомо давно, але не всім подобаються страви з нього. Потріть його у тісто для дерунів – смаку він не зіпсує, до того ж надасть страві яскравого забарвлення

Інгредієнти: 0,5 кг картоплі, 400 г гарбуза, 2 яйця, 3 ст. л. борошна, 70 мл молока, сіль, перець за смаком, олія для смаження.

Приготування. Почищену картоплю натерти на дрібній тертці. Молоко закип'ятити. Тонкою цівкою влити його гарячим у картопляну масу, постійно помішуючи. Дати постояти 5–7 хвилин, після чого злити зайву рідину. Гарбуз очистити від насіння, волокон та шкірки, натерти на дрібній тертці. Відокремити жовтки від білків. До картоплі додати потертий гарбуз, яєчні жовтки, борошно, посолити і поперчити до смаку. Білки збити у густу піну, акуратно ввести їх у гарбузово-картопляну масу. Розігріти пательню, влити олію. Лож-

кою викладати картопляно-гарбузову масу, смажити деруни на середньому вогні з обох боків до рум'яної скоринки. Подавати зі сметаною.

...ІЗ ПЛАВЛЕНИМ СИРКОМ І ШИНКОЮ

Така страва надзвичайно апетитна й поживна, смакує зі сметанним соусом

Інгредієнти: 600 г картоплі, 1 цибулина, 1 плавлений сирок, 100 г шинки, 1 яйце, 2 ст. л. борошна, зелень, олія для смаження, сіль, перець до смаку.

Приготування. Шинку порізати дрібними кубиками. Очищені картоплю й цибулю, а також сирок (добре охолоджений) потерти на крупній тертці. Все перемішати, додати яйце, посолити, поперчити до смаку, всипати посічену зелень, борошно, ретельно вимішати. Смажити невеличкі деруни на помірно-сильному вогні до золотистої скоринки. Подавати гарячими.

...М'ЯСНІ У ДУХОВЦІ

Цей рецепт – для тих, хто полюбляє і деруни, і м'ясо

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 2 великі цибулини, 2 яйця, 3–4 ст. л. борошна, сіль та перець за смаком, олія для смаження; для начинки – 300 г нежирного фаршу, сіль, чорний перець, кмין (за бажанням).

Приготування. Овочі почистити і натерти на крупній тертці, додати яйця, борошно, посолити, поперчити, добре перемішати. Фарш посолити, заправити спеціями, вимісити. На змащене смальцем деко викласти пласт тіста завтовшки приблизно 1,5 см, розрівняти, зверху – пласт фаршу, а тоді ще раз картопляну масу. Поставити в розігріту духовку і запекти до золотистої скоринки. При подачі дерун нарізати шматочками і притрусити дрібно посіченою зеленню. Смакуватиме й зі сметаною або соусом.

...З ГРИБАМИ В ГОРЩИКАХ

Надайте класичним дерунам особливого смаку – протушуйте їх із соусом у глиняному посуді

Інгредієнти: 20 готових дерунів, приготованих за улюбленим рецептом, 500 г шампінйонів, 1 скл. сметани, 2 ст. л. масла вершкового,

● А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

✓ У Коростені на Житомирщині 2008 року започатковано Фестиваль дерунів, що став уже міжнародною подією. Щороку під час його святкування влаштовують масові гуляння, випікають величезні картопляні плячки, проводять майстер-класи від провідних «деруньє» з різних країн: Польщі, Франції, Швеції, Шотландії, Норвегії, Британії, Білорусі... DerunFest став візитною карткою міста.

✓ У 2009 році в рамках фестивалю тут встановили пам'ятник деруну (**на знімку**), біля якого люблять фотографуватися учасники дійства і гості міста. Скульптурну композицію прикрашають віршовані рядки на честь улюбленої страви.

✓ На III DerunFesti умільці-кулінари приготували рекордний дерун, загальна вага якого становила 140 кг!

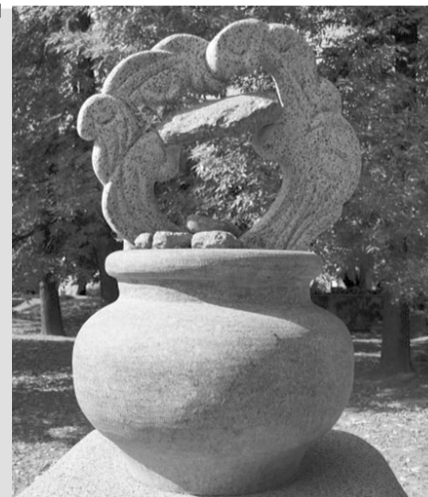

Foto із сайту fakty.com.ua.

АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

Поставила варитися картоплю, сама сіла на хвилинку за комп'ютер, вийшли деруни – ледве віддерла від каstrулі... :) :)

В Одесі:

— Фімо, ти даремно відмовляєшся, деруни досить пристойні...
— Може, деруни і пристойні, але пристойні люди, Сарочко, беруть у кінотеатр попкорн.

1 ст. л. борошна, 150 г твердого сиру, 1 велика цибулина, олія, сіль та перець – за смаком.

Приготування. Гриби промити, просушити, нарізати скибочками й разом із покрояною півкільцями цибулею обсмажити на сковороді до готовності. На іншій пательні розтопити вершкове масло, додати борошно, сіль та пе-

4–5 ст. л. борошна, сіль та перець до смаку.

Приготування. Почищену й помиту картоплю, цибулю, а також сир потерти на крупній тертці, додати яйця, сіль, перець, просіяне борошно і ретельно вимішати. На пательню влити 2–3 ложки олії і добре прогріти. Викладати на сковорідку ложкою картопляне тісто, підрівняти і смажити на сильному вогні до утворення

Фото із сайту youtube.com.

рець. Сир натерти на тертці з великими отворами. У кожен горщик покласти шар дерунів, потім гриби, зверху полити соусом. Повторити пласти ще раз, зверху притрусити тертим сиром. Поставити в розігріту духовку на 30 хвилин. Подавати на стіл у горщиках.

золотистої скоринки з обох боків, потому зменшити полум'я і готувати ще кілька хвилин під кришкою. Готові деруни вибрати на паперовий рушничок, щоб він увібрав зайвий жир, а тоді перекинути на тарілку чи блюдо. Подавати зі сметаною або соусом.

...ЗІ СМАЖЕНОЮ ЦИБУЛЕЮ

Смакота з мінімуму продуктів

Інгредієнти: 600 г картоплі, 1 яйце, 3 великі цибулини, 2 ст. л. борошна, сіль, перець, олія для смаження.

Приготування. Цибулю порізати дрібними кубиками й обсмажити на розігрітій пательні з олією до золотистого кольору. Почищену картоплю натерти на дрібній тертці, злити сік. Додати обсмажену цибулю, яйце, сіль, перець, борошно, перемішати. Смажити деруни на розігрітій пательні до золотистої скоринки. Усі підсмажені деруни скласти в глибоку форму або пательню, накрити кришкою і поставити в духовку або пропарити на плиті на мінімальному вогні 10–15 хвилин. Подавати зі сметаною та зеленню.

...ІЗ ТВЕРДИМ СИРОМ

Розплавившись під час смаження, сир зробить деруни дещо схожими на піцу

Інгредієнти: 6–7 великих картоплин, 1 велика цибулина, 150 г твердого сиру, 3 яйця,

ДЕРУНОВИЙ ТОРТ ІЗ ГРИБАМИ

Хоч у будень, хоч у свято – смакуватиме

Інгредієнти: 600 г почищеної картоплі, 3 яйця, 3 цибулини, 3 ст. л. борошна, 200 мл сметани, 400 г печериць, сіль, перець, зелень, олія для смаження.

Приготування. Почищену картоплю та 2 цибулини потерти на дрібній тертці. Додати яйця, сіль, перець, борошно, 3 ст. л. сметани, ретельно вимішати, щоб тісто було негусте й однорідне. На невеликій розігрітій і змащеній олією пательні смажити тонкі (наскільки це можливо) млинці, наливаючи тісто ополоником у центр сковорідки, а потім «розмазуючи» картопляну масу ложкою по всій поверхні. Обережно перевертати лопаткою, щоб млинець не порвався. Так спекти 4–6 млинців. Цибулю порізати кубиками, печериці – пластинками. Підсмажити на олії цибулю, туди ж кинути гриби та смажити до готовності. Додати решту сметани й тушувати ще 10–15 хвилин, постійно помішуючи. Охолодити. Картопляні коржі змастити сметанно-грибною начинкою. Зверху прикрасити цілими печерицями. Поставити торт на

10–15 хвилин у духовку, щоб прогрівся, прикрасити зеленню й подавати.

...ХРУСТКІ ІЗ ПИВОМ

Цікавий варіант класичної та знайомої всім страви

Інгредієнти: 0,5 кг картоплі, 2 зелені цибулини, 50 г твердого сиру, 1 яйце, 2–3 ст. л. борошна, 3 ст. л. пива, сіль та перець – до смаку, олія для смаження.

Приготування. Почистіть та вимийте картоплю. Натріть її на грубій тертці, приправте сіллю й перцем. Дрібно поріжте зелену цибулю, потрійте також сир та всипте все до картоплі. Туди ж додайте яйце, борошно й пиво. Як слід перемішайте, щоб вийшло досить густе тісто. Влийте в сковороду олії, розігрійте її, а тоді обережно викладайте тісто великою ложкою, формуючи невеличкі оладки. Обсмажуйте деруни з кожного боку до золотистої скоринки. Викладіть готові деруни на кухонний папір, щоб він увібрав залишки жиру. Такі деруни можна подавати з овочами, м'ясом чи рибою як гарнір чи як повноцінну страву.

...З АРОМАТОМ ПРОВАНСЬКИХ ТРАВ

З улюбленими спеціями звична страва вийде цікавішою

Інгредієнти: 10 картоплин, 2 зубчики часнику, 2 яйця, 5–6 ст. л. борошна, 60 мл молока, 100 г шинки, 100 г твердого сиру, 5 ст. л. манки, 1 ч. л. сушеного базиліку, 1 ч. л. карі, 1 ч. л. прованських трав, сіль та перець – до смаку, соняшникова олія для смаження.

Приготування. Чищену картоплю разом із часником перевертати на м'ясорубку і відтиснути зайву рідину. Додати яйце, молоко, 3–4 ст. л. борошна, прованські трави, сіль та перець і добре вимішати. З отриманого картопляного тіста формувати невеликі коржички, всередину кожного покласти по шматочку шинки та сиру й заліпити на кшталт котлети. Сирий дерун обвалити в паніровці (манка + решта борошна + базилік і карі) та обсмажити в олії з обох боків до золотистої скоринки. Далі – на вибір: полити сметаною чи соусом, посмажити смаженою цибулею чи шкварками.

ТЕЙТЕР-ТОТС, АБО ДЕРУНИ ПО-АМЕРИКАНСЬКИ

Для їх приготування необхідний мінімальний набір продуктів

Інгредієнти: 4–5 картоплин, 1 молодий кабачок, 30 мл оливкової олії, сіль та перець до смаку.

Приготування. Відварити картоплю в мундирах до готовності, почистити її та натерти на крупній тертці. Кабачок помити, зрізати пошкодження і так само потерти, злегка відтиснути зайву рідину (Щоб зручніше було це зробити, можна застелити миску полотниною чи складеною в кілька шарів марлею і безпосередньо на неї терти кабачок). Змішати картоплю й кабачок, посолити й поперчити до смаку. Для урізноманітнення страви натерту суміш можна розділити на дві частини: одну залишити без змін, а в другу додати тертий твердий сир, зелень та спеції. Сформувати з картопляної маси котлетки, викласти їх на змащене деко і запекти за температури 180°C.

Намагаючись розірвати стосунки, люди іноді поводяться не дуже гарно: вони можуть почати ігнорувати партнера, не пояснивши йому, що відбувається.

Чому так складно забути колишніх

- **ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ** Розставання ніколи не буває легким. Але чомусь так багато людей знову і знову повертаються до минулих стосунків, навіть коли вони не дуже вдалі?

Лі ШЕРМЕН,
BBC Future

З і сльозами на обличчі Яннес повідомила Джорджу, що їхні взаємини більше не налагодяться і вона хоче розійтися назавжди. Серце 28-річної мешканки Гонконгу розбите, вона зітхає, повертається і йде геть. За останні два місяці пара розлучається втретє. Цього разу Яннес упевнена, що шляху назад немає.

«Я дуже сумувала за ним, постійно згадувала наші щасливі моменти, – розповідає Яннес про попередні спроби припинити цей зв'язок. – Ностальгія за щасливим часом, проведеним разом, брала гору і я знову поверталася. Але ми дуже різні, і цього не змінити. Тож видалила всі нагадування про нього зі своїх соціальних мереж, і точно знаю, що ми більше не будемо разом».

Бажання знову запалити минулу пристрасть часто переслідує нас протягом усього життя. Дві третини опитаних студентів коледжу кілька разів розставалися і знову мирилися, а майже половина продовжувала сексуальні стосунки після того, як розійшлися.

Нестабільність продовжується навіть і після обміну обітницями. Понад третина пар, які живуть разом, і одна п'ята одружених принаймні один раз переживали розрив та відновлення стосунків.

Розставання та солодке примирення надихнули митців на створення незліченної кількості пісень, романів, п'єс, реаліті-шоу та фільмів. Вочевидь, вони глибоко вкорінені у нашу психіку. Але чому ми схильні знову і знову повертатися до відносин, які не вдалися?

Як пояснює невролог із Інституту Кінсі Гелен Фішер, коли розрив стосунків трапляється вперше, люди пережива-

ють фазу «заперечення». У цей момент сторона, якою знехтували, заціклюється на ідеї повернути коханого чи кохану. «Партнер, якого кинули, не припиняє кохати людину, насправді він може навіть кохати її ще більше», – пояснює дослідниця.

МРТ-скани мозку у людей, які пережили розлучення, показують активність великої ділянки, яка відповідає за залежність. Людина відчуває підвищений рівень дофаміну та нейромедіатора норадреналіну, які відповідають за стрес і бажання просити про допомогу, каже Фішер. Вона називає це «привабливістю розчарування». Саме тому деякі люди у цей період можуть вдаватися до емоційних і драматичних жестів, щоби повернути об'єкт свого бажання.

«Пари, які кілька разів розлучаються і сходяться, все ще залежать одне від одного на хімічному рівні, вони не в змозі

розійтися, доки ця залежність не згасне».

До відновлення стосунків спонукає й ціла низка обставин. Якщо партнер після розлучення одразу починає зустрічатися з кимось новим, старі почуття стираються швидше, зменшуючи ймовірність повернення.

Однак інші люди можуть відчувати прибіжно однаковий рівень пристрасності після розставання, що і змушує їх швидше вибачити своєму коханому.

Почуття невизначеності у стосунках спокушає партнерів спробувати ще раз, зазначає Рене Дейлі, професорка Техаського університету, яка досліджує тему «розлучення-повернення».

«Пара може багато сваритися під час розставання, але все ще відчувати зв'язок або любов одне до одного, – каже Дейлі. –

Якщо партнер після розлучення одразу починає зустрічатися з кимось новим, старі почуття стираються швидше, зменшуючи ймовірність повернення.

Іноді проблема лише у тому, що партнери не можуть розв'язати конфлікт».

Бажання відновити взаємини, навіть якщо вони не дуже добре в них почувалися, відчувають люди, які бояться самотності.

Схожі відчуття мала Яннес, якій було одиноким під час спалаху коронавірусу, її тягнуло до колишнього коханого, і тому дівчина спробувала налагодити їх.

Тугу за минулим підсилюють соцмережі, в яких ви можете постійно бачити своїх колишніх коханих.

«Facebook та інші спонукають до пошуків колишніх і відновлення спілкування з ними, – пояснює Гейл Зальц, доцент психіатрії із Нью-Йоркської школи медицини Вейлла-Корнелла. – Ми бачимо минуле у більш позитивному світлі, ніж це було насправді, і забуваємо, що люди змінюються з часом. Соціальні мережі заважають нам перегорнути сторінку старих зв'язків, а стеження за постами колишніх може перетворитися на нездорову звичку».

Саме соціальні мережі спонукають і до негативних способів припинення стосунків, як-от гостинг, коли ваш партнер раптом і без жодного пояснення починає ігнорувати або уникати вас.

«Звичайно, такі речі існували завжди», – каже професор Університету Маямі Беріт Броргард, який вивчає філософію емоцій.

Але тепер вони стали такими пошире-

ними, що навіть отримали назви: гостинг, бредкрамбінг (постійне нагадування про себе грайливими повідомленнями без наміру серйозних стосунків), бенчінг (тримання потенційного партнера на лаві запасних), орбітінг (стеження за колишнім у соцмережах), зомбінг (коли ви нарешті забули людину, вона несподівано виникає знову) та інші.

Міленіали і покоління Z – більш вразливі до тривоги та депресії, вони більше залежать від соціального схвалення і тому частіше схильні до відносин, які то припиняються, то починаються знову.

Коучі з розлучень часто радять повністю припинити спілкування від 30 днів до 60, а іноді й назавжди. Цей період потрібно використати на роботу над собою. Багато хто пропонує надіслати своїм колишнім лист, щоби нагадати про все хороше, що було у пари, та показати, як ви змінилися за останній час.

Невролог та антрополог Гелен Фішер погоджується, що «правило без контакту» працює протягом щонайменше 90 днів. Саме стільки часу людині зазвичай потрібно, щоби позбутися залежності від речовин.

«Лікування розбитого серця схоже на лікування наркоманії – ви позбуваєтеся речей колишнього, припиняєте стежити за ним у соцмережах і уникаєте з ним контактів», – пояснює Фішер.

Це правило науково обґрунтоване, адже всі сильні емоції, злість, образа і таке інше з часом притупляються.

Утім, поради онлайн-коучів і блогерів не завжди бувають корисними, багато хто з них не має відповідної освіти їх психології та психіатрії.

«А їхні послуги можуть коштувати дорожче, ніж у хорошого психотерапевта», – каже Гейл Зальц.

Професор Броргард радить усім, хто пережив нещасливе кохання, шукати порад в надійних джерелах, як-от публікації у Google Scholar, а не марнувати гроші на сумнівний коучінг. Утім, дослідниця також пропонує не витратити багато часу і енергії на повернення партнера. «Чи справді вони варті таких титанічних зусиль?» – питає вона.

Немає жодних «хитрощів» для примирення, крім відвертої і чесної розмови про те, що пішло у невдалих стосунках не так. А тих, хто дуже страждає, має втішити той факт, що після стадії заперечення і відчаю обов'язково настає етап прийняття, а потім байдужості і зрештою зростання, зазначає Фішер. «На місце жакливого болю і тривоги приходить одужання», – підсумовує дослідниця.

«Людину, яка тебе кинула, забути складно, але ти рухаєшся далі і обов'язково знайдеш нове кохання».

● АНЕКДОТИ

:))):)):

Львівська маршрутка в час пік. Тисячівка. Раптом одна дівчина починає обурюватися:

– Ні, ну це вже хамство. Молодий чоловіче, відсунься від мене.

– Дівчино, ну що ви, заспокойтеся. Це не те, що ви думаєте. Я сьогодні зарплатню отримав, це гроші, завернуті в мене в кишені.

Проїхали ще декілька зупинок. Раптом дівчина говорить:

– Молодий чоловіче, тільки не кажіть мені, що після зупинки «Городоцька» вам підвищили зарплатню.

:))):)):

Двоє товаришів під час подорожі по Європі через сильний дощ вимушені були переночувати в маєтці багатії вдови. Через 9 місяців один із них отримує лист від адвоката вдови і телефонує іншому.

– Пам'ятаєш, під час подорожі ночували у тієї вдови?

– Та хіба таке забудеш? Пам'ятаю, звичайно...

– А пам'ятаєш, як ти кілька разів ходив до неї в спальню, а потім хвалився, як чудово провів час?

– Авжеж... Пам'ятаю.

– Ти що, назвався їй моїм ім'ям?

– А-а-а...е-е-е. У неї народилася дитина?

– Та ні. Вдова померла і заповіла мені все своє майно.

:))):)):

Жінка у вузькій спідниці не може піднятися на сходинку автобуса і гарячково шукає руками ззаду, щоби розстебнути блискавку знизу спідниці. Раптом сильні чоловічі руки підсаджують її за талію на сходинку. Вона обертається і каже:

– Чоловіче, що ви собі дозволяєте?

А він їй у відповідь:

– Після того, як ви два рази розстебнули і застебнули мені ширінку, я думаю, що ми вже друзі.

:))):)):

Микола і Галя лежать на дивані, дивляться телевизор. У Галі мобілка на кухні. Тут вона дає сигнал, що прийшла есемеска. Галя без великого бажання піднімається і йде дивитися, що там за повідомлення. Читає СМС від Миколи: «Галюсю, ну раз ти вже встала, то принеси мені пиво».

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД ІЗ С. 31

			М	О	М	О	Р	Д	И	К	А		С	
			А			В		А		Е	С	П	О	
С	П	А	Г	Е	Т	І		Р	У	Н	О		Р	
	І			Л	І	Д	І	Я		З	Р	У	Б	
А	В	Р	А	А	М					К	О	Т	І	
	Н	І	М	Р	О	Д				С	В	І	Ф	Т
Ч	И	Н	Б	А	Р					Е			Л	
	К		Р			А	М	У	Н	І	Ц	І	Я	
						О	П	Е	Р	А	Т	О	Р	Н
			З			А	Б	О	Н	Е	Н	Т		
К	А	Б	І	Р	О	В		П	Й				Е	
	К		Я	Н	К	І		І	Н	Т	Е	Р	Н	
Р	І	Й		К	Р	Я		Я	Г	А			І	
	Т		П		А				В	Г	А	С		
П	А	П	У	А	С					Е	Ф	Е	К	Т
			Ч	Ж	А	О		С		Л	О	Т	О	
К	Р	У	Ч	А		С	П	А	Л	А	Х		Н	
	А	К	І	Н	А	К		Л	Е	Т	О			
С	Л	О	Н		А	Б	А	К		Р				
	О	Л	І	В	Е	Р		К		А				

Пір'інка... від ангела

Закінчення. Початок на с. 32

Ольга ЧОРНА

Олена минула «смачний» кіоск, знайшла порожню лавку й розкрила книгу. «Хто сказав, що мріяти – шкідливо? Навпаки! Шкідливо не втілювати мрії в життя...» – почала читати.

Але подумки повернулася до дівчини в інвалідному візку. Про що вона мріє, коли бачить, як її однолітки ходять, бігають? Коли вибирає з домашньої бібліотеки книги на продаж? Здогадатися не важко. Ще б ті мрії збувалися...

А брутальний кокер? Цікаво, які вони в нього?

В Олени ж було завжди багато мрій. А зараз їй би закінчити дитячу книжечку. Ні, вона не письменниця. В неї зовсім інша професія. Писати для дітей – це хобі.

Коли Олена була дитиною, казки їй оминали. Вони приходили до інших малят. Мама багато працювала, була втомлена. Їй не до казок. У батька була інша сім'я. Він розповідав казки своєму маленькому синові. Олена сама придумувала різні історії. Втікала у вигаданий світ. Повертала туди батька. І знову була щасливою. А потім плакала...

...Героїня її книг дівчинка Біляна.

Повернувшись додому, Олена дістала книгу Барбари Шер, яку колись купила у Віри. Прологом до нової історії стала одна із фраз: «Відкривайте в собі неповторні дарування, що відрізняють вас від інших людей».

Маленька фантазерка. Її вигадки мали чарівну властивість. А ще вона здійснювала таємні бажання дітей, а інколи й дорослих, залишених самотніх тварин, рослин... Біляна вміла відчувати душу всього живого...

Олена вже знала завершення своєї книги. Біляна здійснить мрію дівчини в інвалідному візку. Мрію про здорову маму...

Тож гуляла парком і подумки писала історію. Найдовша алея була майже порожня. Затінку тут не було. І раптом... маленька пір'інка кружляла в гарячому

«Дякую за подарунок, любий ангелику...»

повітрі. Олена підставила руку, і вона сіла на долоню. Глянула в небо. Де ж той птах чи птаха? Не видно...

– Пір'інка від ангела, – мовила сама до себе Олена. – Дякую за подарунок, любий ангелику...

В Олени нині – день ангела. Вона подарувала собі книгу про мрії. А тепер отримала ще й пір'інку...

...Пізніше ще декілька разів зустрічала брутального кокера та його спанієля. А от дівчини в інвалідному візку довго не було. Олена купила б у неї ще кілька книг. Але на лавці, де розкладала свій нехитрий крам дівчина, сиділи інші люди...

Невдовзі й брутального кокера не

стало...

...Зустріла дівчину згодом. Разом із мамою. Молода, але з ранньою сивиною жінка неквапом котила візок. Олена й дівчина упізнали одна одну. Усмінулися.

– Дякую, що тоді купили в мене книгу, – мовила дівчина. – Пам'ятаєте чоловіка зі спанієлем? Він допоміг нам... мамі тобто.

– Брутальний кокер?! – вирвалося в Олени.

Дівчина здивовано глянула на неї.

– Я нарекла його так жартома. Чомусь він тепер не вигулює свого спанієля.

– Він не живе в нашому місті. Тут

мешкає його мама. А він – у столиці. Тож собачку своєї доньки сюди привіз на деякий час. От і вигулював. А донька тоді лікувалася в закордонній клініці. У неї було щось серйозне. Він... він тільки з вигляду такий... брутальний, – усміхнулася дівчина. – А насправді – добрий.

– Це була для нас така несподіванка, – втрутилась у розмову мама дівчини. – Якось привезла до парку Віру з книгами. А він підійшов і дав нам гроші. Я запитала, чому це робить. Чоловік коротко розповів свою історію. Через хвилювання забула запитати його ім'я. Ми часто гуляємо тут. Хотіли би ще раз подякувати йому, бо я отримала необхідне лікування. Сподіваюся, з його донечкою все гаразд. А я... я потрібна Вірі. Ви бачите...

Олена шкодувала, що не мала з собою книжечки. Подарувала би Вірі. Вона вже виросла з таких книжок. Але хай би була в її бібліотеці. На згадку... Іншим разом це зробить.

...А тепер закінчувала ще одну книжечку. Назвала її «Пір'інка від ангела». У ній буде й нинішня почута історія. Олена гадала, як перейменувати брутального кокера. Слово «брутальний» не годиться, бо ж діти її читатимуть. Може, містер кокер? Трохи банально. Та чому б ні?

Її казкова героїня Біяна випадково познайомиться з містером кокером, його хворою донькою і собачкою. Олена ще не знала, де вони зустрінуться, як розвиватиметься сюжет. Але знала фінал історії. Біяна здійснить бажання дівчинки та батьків. І собачки. Бо спанієль все розумів...

Повернувшись додому, Олена дістала книгу Барбари Шер, яку колись купила у Віри. Прологом до нової історії стала одна із фраз: «Відкривайте в собі неповторні дарування, що відрізняють вас від інших людей». Адже її маленька героїня завжди дарує добро, віру, надію, любов...

...Книгу видрукували швидко. Презентацій Олена ніколи не робила. Вона ж не вважала себе письменницею.

Тепер уже мала подарувати Вірі дві книжечки.

...Недільного надвечір'я зустріла її з мамою в парку. Дістала з торбинки книги.

– Це тобі, Віро. Знаю-знаю, ти вже доросла для такого читання. Але хай вони будуть у твоїй бібліотеці.

– То ви письменниця?

– Ні.

– ???

...Олени деякий час не було вдома. Їздила з чоловіком і сином на відпочинок. А потім задощило й похолодало. В парку сумували порожні мокрі лавки. А парк сумував за галасливими дітлахами. Лише ворони горлопанили...

Нарешті випогодилося, потепліло. Після роботи Олена зібралася в парк. А ось і Віра з мамою. Дівчина помахала рукою. Олена підійшла до них.

– Я прочитала ваші книжечки, – мовила Віра. – Якби і в житті було так... Колись вірила, що казки – це... інколи правда...

Олена дістала з сумочки маленьке пір'ячко й поклала на долоню дівчини.

«Я ангела свого попрошу, щоб він допоміг і тобі...», – подумки склалося побажання в риму. А вголос мовила:

– Це те саме... з книжки...

ТАК ХОЧЕТЬСЯ БУТИ У ПАРІ

х х х

Сільський чоловік, за професією будівельник, не п'ю, не курю, нормальної зовнішності (60 років, зріст 170 сантиметрів, вага 75 кілограмів). Познайомлюся із самотньою жінкою-волинянкою із сільської місцевості. **Мій тел. 0988728167.**

х х х

Пишу цього листа з надією, що, може, відгукнеться на нього чоловік, який, як і я, втомився від самотності, якому хочеться відчувати підтримку у цьому непростому житті. Сподіваюся, що зустрінеться мені людина, яка веде здоровий спосіб життя, цінує взаєморозуміння, теплоту та щирість стосунків. **Мій тел. 0687789691.**

х х х

Симпатична 69-літня жіночка шукає чоловіка віком 70–80 років, спокійного за характером, для спільного проживання. Схильних до алкоголізму, гулящих та хитрунів прошу не турбувати. **Мій тел. 0968666023.**

х х х

70-літній самотній чоловік без шкідливих звичок, освіта вища, працюю, житлом забезпечений, бажаю познайомитися із одинокою жінкою. **Мій тел. 0958824608.**

х х х

Мені 66 років, живу в сільській місцевості, не п'ю, не курю, нормальної зовнішності, зріст 175 сантиметрів, вага 85 кілограмів. Познайомлюся із самотньою жінкою-волинянкою віком 60–65 літ, яка теж мешкає в селі й погодиться на переїзд до мене. **Мій тел. 0972149884.**

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Передплатили – і виграли!

Новими власниками призів від «Цікавої газети на вихідні», «Газети Волинь», «Так ніхто не кохав» і «Читанки для всіх» серед читачів, які виписали всі наші 4 видання на III квартал 2021 року, стали:

250 гривень

Боритюк Арсентій Арсентійович (Волинська обл., Володимир-Волинський р-н, м. Устилуг, вул. Незалежності, 14).

150 гривень

Тімченко Віктор Олександрович (Волинська обл., Луцький р-н, с. Чаруків, вул. Шкільна).

Плед

Мосаковська Антоніна Дмитрівна (Рівненська обл., смт Рокитне, вул. Ветеринарна, 8).

Покривало

Лук'янчук Марія Миколаївна (Волинська обл., Луцький р-н, с. Стрільче, вул. Центральна, 53).

Рушник

Дмитрук Василь Семенович (Волинська обл., Луцький р-н, с. Тельчі).

Хто знайде своє прізвище у списку переможців, обов'язково надішліть на адресу редакції копії паспорта та ідентифікаційного коду — і тоді ми вам доставимо виграш особисто або поштою. Якщо захочете забрати подарунок у редакції, попередньо передзвоніть за номерами телефонів **0967841812, 0500760244.**

* — Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 гривні із ПДВ.

«Альфа-самець» чи справжній чоловік?

● ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ 5 характеристик того, хто зробить вас щасливою

Фото із сайту porady.com.ua.

Від виховання жінкою її сина залежить майбутнє щастя іншої жінки, яка стане його дружиною. Тобто, щоб було більше справжніх чоловіків, їх треба виховувати із самого дитинства

Олександра СТРОГОНОВА, b17.ru

Тому хочу розповісти вам про ознаки, за якими можна зрозуміти, що чоловік справді сильний духом і здатний зробити щасливою свою сім'ю. Отже:

1. ВІН САМОДОСТАТНІЙ

Не залежить від своєї жінки, своєї мами, друзів і т. д. Він розв'язує поставлені перед собою та сім'єю завдання сам, без надії на допомогу з боку інших людей.

Порада мамам хлопчиків: учіть своїх синів із раннього дитинства, що чоловік сам відповідальний за своє життя і сім'ю, яку він створив. Хлопчик уже в шкільному віці повинен розраховувати тільки на себе. Заради себе ж. Отже, послабте повідець і дозвольте своїм синам вчитися бути самостійними.

2. ПРИЙМАЄ СЕБЕ ТАКИМ, ЯКИМ ВІН Є

Він не спирається на думку інших людей. Його вчинки та життя будуються ним самим. Тож не дослухається до непотрібних порад з боку мами, бабусі, друзів і т. д.

Порада мамам хлопчиків: вчіть з самого дитинства своїх синів мати на все свою думку. Не порівнюйте його з кимось, не критикуйте, не занижуйте самооцінку. Запам'ятайте, якщо чоловік не любить та не приймає себе, то він не здатний любити інших. І ще важливо відзначити, що чим менше чоловік впевнений в собі, тим більше у нього претензій до своєї жінки.

3. НЕЗАЛЕЖНИЙ

Маємо на увазі нездорові звички. До них відноситься і залежність від мами або дружини.

Порада матусям хлопчиків: схильність чоловіка до залежності формується в дитинстві. Найчастіше через те, що занижували його самооцінку, не підтримували в починаннях і, найважливіше, не довіряли та повністю контролювали. Уникайте цього і ваш син виросте справжнім чоловіком.

Схильність чоловіка до залежності формується в дитинстві.

4. НЕ ПОРІВНЮЄ СЕБЕ З КИМЬСЬ

Самодостатній, успішний чоловік перш за все порівнює себе з собою, але з собою вчорашнім. Це дає йому змогу постійно розвиватися, вчасно змінювати стратегію як в сім'ї, так і в роботі. Це мотивує до ще більшого зросту, що робить щасливим його і його оточення.

Порада мамам хлопчиків та сама, що і в пункті 2 і 3.

Чим менше чоловік впевнений в собі, тим більше у нього претензій до своєї жінки.

5. ЦІНУЄ СЕБЕ

Тут говоримо про ту цінність, коли чоловік не принижується та не бігає за жінкою, яка його не поважає й відкидає. Це знищує його особистість і веде до втрати себе.

Порада мамам хлопчиків: навчіть своїх синів любити себе без умов, цінувати, давайте їм більше підтримки, дозволяйте висловлювати свою думку, вчасно сепаруйте (відокремлюйте) від себе.

На завершення хочу розв'язати часто помилкове уявлення жінок про справжнього чоловіка. «О, коли він приходить додому з роботи, ми всі посміхаємося, вдаємо, що щасливі бачити його. І це ж правда (більше переконує сама себе). Адже він наш

годувальник, він втомлюється. Так, я теж працюю і ще вдома багато справ роблю – і вечерю готую, і прибираю, і всіх годую, але це ж так і має бути? Правда?» — говорить клієнтка Р.

Ні, не правда. І якщо ви думаєте так само, то вам, люба дівчинко, треба розбиратися у ваших стосунках.

А правда в тому, що є такі «альфа-самці», які дійсно живуть в позиції: я – господар, я – цар, а всі члени сім'ї – мої піддані. Він справді приходить додому постійно втомлений, падає на диван і дивиться телевізор. І здебільшого це робить навіть не тому, що втомився, а тому, що в його родині він знаходиться в образі чоловіка-годувальника. Жінка, вибираючи такого, найімовірніше від свого батька чула такі фрази: «Я головний у сім'ї, все на мені, я вас породив, ви без мене ніщо, і я вимагаю тиші, коли вдома!»

Правда в тому, що такі «альфа-самці» не знають іншого способу самоствердження, як цей. Вони потребують проявів поваги до себе та постійного пошуку ствердження себе як чоловіка. Він живе з переконанням, що у всіх бідах винні інші: дружина – стерва, тиран – директор, зрадники – друзі, нерозумні діти і так далі.

Висновок: самодостатній чоловік вдома поводить себе спокійно та з радістю віддає свій час і любов. Він щиро обіймає свою дружину, дарує любов і турботу дітям, йому просто сказати: «Я ВАС ЛЮБЛЮ!»

У першу шлюбну ніч наставниця нареченої має бути... під ліжком МОЛОДЯТ

● **КОХАЙТЕСЯ, ЧОРНОБРОВІ!** Редакція Meta.ua склала топ-5 найбільш незвичайних сексуальних традицій у різних країнах світу

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

Деякі обряди можуть здатися нам дуже дивними, хоча їх дотримуються сотні років. Отож, п'ятірка рейтингу сексуальних традицій:

5) ЯПОНІЯ

У Країні Сонця, що сходить, закохані під час сексу часто використовують техніку шібарі. Це художньо-еротичне зв'язування партнера.

Коханці застосовують складні вузли та обв'язки, щоб створити хитромудрі мотузкові конструкції. При цьому не прийнято принижувати партнера та робити йому боляче.

Мистецтво з'явилося ще в середньовіччі. Його застосовують як техніку попену ворогів.

4) НИГЕРІЯ

У племені бороро проводиться щорічний «конкурс краси» для молодих чоловіків. Сорок учасників гримують обличчя та танцюють перед десятьма жінками, які

оцінюють їхні рухи, білизну зубів і білків очей.

Переможець конкурсу може вибрати кілька жінок, з якими йому доведеться прожити цілий місяць.

3) ФІЛІППІНИ

У цій острівній країні шлюбна ніч проходить досить дивно. Все через те, що філіппінцям заборонено в цей день займатися сексом.

Це пов'язано з турботою про здоров'я майбутнього потомства молодят. Вважається, що статева стриманість допомагає уникнути зачаття дитини в той момент, коли батьки перебувають під впливом алкоголю.

2) НЕПАЛ

Тут практикується багатомужжя. Причому жінка в Непалі зазвичай спочатку виходить заміж за старшого сина в сім'ї, а потім за його молодших братів. До того ж сексом займаються за домовленістю.

Така традиція дотримується для того, щоб зберегти в рамках однієї сім'ї земельні угіддя. Все через дефіцит родючих ділянок у цій гімалайській країні.

1) КЕНІЯ

Незвичайна традиція віддає першість у любовних утіхах цій африканській державі. Справа в тому, що в Кенії перед першою шлюбною ніччю наречену любовним секретам навчає старша жінка роду.

Найчастіше наставниця навіть знаходить під ліжком молодят під час сексу. Так вона зможе вчасно дати пораду нареченій, якщо та буде робити щось не те.

Чоловікові після весілля належить цілий місяць носити жіночий одяг. Вважається, що так він зможе відчути тяжкість жіночої долі.

Чоловікові після весілля належить цілий місяць носити жіночий одяг. Вважається, що так він зможе відчути тяжкість жіночої долі.

Але ніщо в світі не зрівняється з камасутрою по-українськи!

Малюнок Тетяни ШЕВЧЕНКО.

Гороскоп кохання на вересень

● **ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?** Це час пристрастей, боротьби і подолань. У цей період можна згладити гострі кути, налагодити складні стосунки і запобігти розриву, а тим парам, у яких усе добре, – зробити спільне життя більш інтенсивним і яскравим, спрямувавши активність у романтичну сферу

ОВЕН (21 БЕРЕЗНЯ — 20 КВІТНЯ)

Вересень обіцяє самотнім представникам цього знака нові знайомства. Велика ймовірність того, що вони переростуть в більш серйозні і закінчатся шлюбом. У деякого виникне бажання повернутися до старих взаємин. Однак не варто намагатися склеїти розбиту чашку. На початку місяця сімейні пари поринуть у романтику. Проте згодом виникнуть сварки і суперечки, але Овнам до снаги зберегти мир і спокій в родині — досить лише проявити розсудливість і бути більш терплячим.

ТЕЛЕЦЬ (21 КВІТНЯ — 20 ТРАВНЯ)

Перша половина вересня — період гармонії, вібрації кохання заповнять весь простір. Вільні Тельці відчують прагнення знайти постійного партнера. Ймовірно, що ті представники знака, які перебувають у стосунках, гідно оцінять людину, яка поруч із ними, і навіть зважаться на більш серйозні кроки — на створення сім'ї. Складні стосунки сімейних пар можуть істотно постраждати, аж до розриву. Але якщо Телець скористається сприятливими можливостями початку місяця, то переведе їх на значно якісніший рівень.

БЛИЗНЮКИ (21 ТРАВНЯ — 22 ЧЕРВНЯ)

Цей період обіцяє нові знайомства, відновлення давнього любовного зв'язку чи зміцнення нинішнього. Якщо докласти зусиль, вони можуть перерости в серйозні стосунки. Але самотнім Близнюкам необхідно більше бувати на людях: відвідувати виставки та інші культурні заходи, не відмовлятися від запрошень друзів на свята або просто спільний відпочинок. У сімейних представників цього знака місяць пройде спокійно, без зайвих хвилювань. Однак гороскоп попереджає, що легка інтрижка, яка на перший погляд здаватиметься невинною, може зруйнувати найміцніші стосунки.

РАК (23 ЧЕРВНЯ — 22 ЛИПНЯ)

Представники протилежної статі будуть хвилювати вас, підштовхувати до чогось нового в романтичних стосунках. Вересень чудово підходить для того, щоб краще пізнати симпатичну людину, яка поруч із вами, і поділитися історіями свого життя. Це зближить, можливо, навіть почнеться цукерково-букетний період. У тих, хто перебуває у стосунках, відновиться пристрасть або посилиться цікавість одне до одного. Конфлікти також можливі, але причиною, швидше за все, стануть ревності або невдоволеність цими взаєминами. Візьміть ініціативу в свої руки — ви можете все змінити на краще.

ЛЕВ (23 ЛИПНЯ — 23 СЕРПНЯ)

Початок вересня у сімейних представників цього знака буде спокійним і безтурботним, далі настане період зближення, який допоможе оновити стосунки і нагадати другій половинці про ваше кохання.

Якщо ви в пошуку — є всі шанси на успіх у протилежної статі. Можна очікувати грайливих побачень, гучних зізнань у коханні та навіть

ревних істерик. Лев, який у парі і впевнений у своєму партнері, може сміливо освідчитися. Цей період сприятливий для серйозних рішень.

ДІВА (24 СЕРПНЯ — 23 ВЕРЕСНЯ)

Місяць буде приємним, хоча спокійним його на назвеш. Гармонійні стосунки і приємне спілкування з коханою людиною дадуть змогу дійти до спільної думки у важких особистих питаннях.

У самотніх представників знака ймовірно нові приємні знайомства. Дехто зможе виправити давні помилки і відновити дорогі їм стосунки.

Сімейні Діви будуть купатися в увазі другої половинки. Важливо не забувати про романтику, особливо якщо ви вже пережили пік закоханості.

ТЕРЕЗИ (24 ВЕРЕСНЯ — 23 ЖОВТНЯ)

Самотні представники знака будуть чарівні і привабливі. Вересень обіцяє нові зустрічі, які переростуть у міцні зв'язки.

Терези, які перебувають у стосунках, віднайдуть гармонію, якщо не шукатимуть причини старих конфліктів. Тактовність і делікатність повинні стати девізами цього місяця.

Сімейні пари не відчують різких змін у стосунках, але стабільність буде їх тільки радувати. Шлюби за розрахунком, укладені в цей період, можуть стати цілком успішними.

СКОРПІОН (24 ЖОВТНЯ — 22 ЛИСТОПАДА)

Одинаки купатимуться в увазі шанувальників. Не поспішайте робити вибір, придивіться до претендентів на звання вашого романтичного партнера. Це повинні бути неординарні особистості, що виділяються з-поміж інших.

Хороша новина і для тих, хто перебуває у стосунках, — у вересні ви зможете насолоджуватися компанією коханої людини, ні на що не відволікаючись.

Це стосується і сімейних Скорпіонів. Однак для підтримки вогника доведеться постаратися, адже в цей період вам властиво бачити проблеми там, де їх в принципі бути не може. Здивуйте свою половинку сюрпризом.

СТРІЛЕць (23 ЛИСТОПАДА — 21 ГРУДНЯ)

Самотнім представникам цього знака вересень обіцяє багато приємних емоцій і вражень. Можливе знайомство з іноземцем або іноземкою, яке, крім ділових інтересів, відкриє нові перспективи в сфері кохання.

Деякі Стрільці зрозуміють, що прийшов час поставити крапку у нинішніх стосунках. Це допоможе відкритися для нового романтичного зв'язку, який має всі шанси перетворитися на серйозний роман.

Сімейні представники цього знака вирішать пожертвувати якимись своїми бажаннями чи потребами заради коханої людини.

КОЗЕРІГ (22 ГРУДНЯ — 20 СІЧНЯ)

Самотні представники знака таки потраплять в любовні сіті. Вони зустрінуть людину, яка повністю змінить їхній світогляд, і по-іншому сприйматимуть серйозні стосунки та навіть жадатимуть їх.

У тих, хто має пару, у вересні з'явиться можливість гармонізувати усталені взаємини.

Сімейні Козероги, у яких звичай з коханими та близькими стосунки непрості, відмінно ладитимуть із домашніми та порадують свою другу половинку.

ВОДОЛІЙ (21 СІЧНЯ — 20 ЛЮТОГО)

Одинокі Водолії мають високі шанси зустріти людину, готову побудувати серйозні стосунки.

У сімейних представників цього знака можуть виникнути неприємності, в основному через претензії до партнера. Щоб уникнути конфліктних ситуацій, спробуйте спрямувати свою енергію в мирне русло — займіться спортом або активним відпочинком з родиною. І ви відчуєте, як міцнішають і розкриваються нові грані ваших взаємин.

РИБИ (21 ЛЮТОГО — 20 БЕРЕЗНЯ)

Приємний сюрприз очікує на одиноків. Вересень подарує їм шанс забути про старі невдачі і повернутися до активних пошуків половинки з новими силами. Уважно придивіться до всіх, хто теоретично може зробити вас щасливими.

Тим, хто перебуває у стосунках, саме час відновити атмосферу романтики. Інакше ви ризикуєте зіткнутися з невдоволенням своєї половинки.

Сімейним Рибам слід контролювати свої емоції й не руйнувати того, що дороге. Проаналізуйте свою поведінку. Тоді ви зрозумієте, що ревності є безпідставними.

За матеріалами tsn.ua,
astromeridian.ru, astrorok.ru.

Малюнок Олега Шупляка

Шарлота відразу впізнала свого батька. Пішла на кухню і почала готувати щонайкращі страви. Але замість солі сипала до них цукор.

Картина «Сіль землі» (2018) тернопільського художника Олега Шупляка.

Як сіль

- **ДЛЯ ДУШІ** Жив собі король, що носив шляхетне ім'я Генріх Мудрий. Мав він три дочки: Альбу, Бетіну і Шарлоту. В глибині душі він найбільше любив Шарлоту. Настав час прийняти рішення про те, котра із них стане наступницею престолу. Король покликав усіх своїх дочок і запитав: «Дорогі мої донечки, чи ви мене дуже любите?»

Бруно ФЕРРЕРО,
італійський католицький
священник-монах, оповідання
з книги «365 коротких історій для
душі» (видавництво «Свічадо»)

Найстарша відповіла: «Тату, я люблю тебе, як світло дня, як сонце, яке дарує деревам своє тепло. Ти моє світло!»

Король, щасливий, посадив Альбу по своїй правіці і покликав другу дочку. Бетіна сказала: «Тату, я люблю тебе, як найбільший скарб світу, твоя мудрість набагато цінніша від золота і коштовного каміння. Ти — моє багатство!»

Утішений і ошасливлений зізнанням дочки, батько наказав їй сісти ліворуч себе. Тоді покликав Шарлоту. «А ти, моя маленька, як сильно мене любиш?» — запитав її ніжно. Дівчина подивилася йому просто в очі й відповіла без жодного вагання: «Тату, я люблю тебе, як кухонну сіль!»

Король онімів: «Що ти сказала? Яку кухонну сіль?»

Він не міг стримати свого гніву і вигукнув зі злістю: «Невдячна! Як ти смієш так мене трактувати — ти, що була світлом моїх очей. Геть від мене! Відрікаюсь від тебе і наказую залишити мій дім!»

Бідна Шарлота, ледве тамуючи сльози, мусила покинути палац і королівство свого батька. Вона почала працювати на кухні су-

сіднього володаря. А що була добра й гарна та ще вміла чудово куварити, то за короткий час стала головною кухаркою цього короля.

Одного разу до свого сусіда прибув із визитом король Генріх. Про нього ходили чутки, що він дуже сумний і самотній, що мав трьох дочок, але одна втекла з якимсь каліфорнійським гітаристом, друга виїхала до Австралії годувати кенгуру, а наймолодшу вигнав він сам.

Шарлота відразу впізнала свого батька. Пішла на кухню і почала готувати щонайкращі страви. Але замість солі сипала до них цукор.

За обідом гості крутили носами і кривилися: кожен, хто скуштував страву, одразу ж в непристойний спосіб випльовував її на серветку.

Розлючений король наказав покликати куховарку.

Шарлота прийшла і спокійно промовила: «Колись мій батько вигнав мене із дому за те, що сказала, що люблю його, як кухонну сіль, яка дає смак кожній страві. Не бажаючи робити йому прикрасі, я додала до всіх страв цукор».

Король Генріх піднявся зі сльозами в очах: «У твоїх словах чути сіль мудрости, моя доню. Пробач мені і прийми корону».

Було влаштовано великий бенкет, і всі запрошені плакали від радості: королівські хроніки того часу засвідчують, що всі їхні сльози були солоними.

«Ви — сіль землі» (Мт. 5, 13).

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

« Початок на с. 2

* * *

Справжньої дружби багато не буває,
коли господар двері не відчиняє...

* * *

Друг надійний є у мене:
Спину він свою підставить
І догадок всіх позбавить.
Загляну ж я у віконце,
Поки зранку зійде сонце.

* * *

Півнику-когутуку!
Підсоби ж бо котику.
Не впускають у хатину,
дай загляну всередину.
Поки зійде сонечко —
загляну в віконечко!

(Валентина КЛЮЧНИКОВА,
м. Луцьк).

* * *

Курочка і Мурочка
В сауні гуляють,
А їх благовірнії
В вікно заглядають.

(Валентин ПОЛИЩУК,
м. Луцьк).

“

**Будем, Півню-брате,
Ми цю хату «брати» —
Вся родина в зборі
Оддыха на морі!**

МАЙСТЕР-КЛАС

— Агов, господарі! Пробачте,
що потривожив вас.
Скажіть, о котрій переходимо
на новий час?

А то у півника купа проблем —
Не знає, коли будити свій гарем.

* * *

— Ох і пахне смачно,
аж слинка котиться —
Це, мабуть, твоя курочка
у духовці томиться...

* * *

— Постій, Півнику-братику, на атасі,
А я щось прихоплю із хазяйських
запасів.

* * *

Шановні, вибачте, що півник не співав,
Нині він мене вас розбудить попрохав.
А то він на матчах Євро-2020

так кричав:
«Оле-оле» і «Путін — х...йло!»,
що голос зірвав.

(Павло ОЛЕХ,
м. Любомль Ковельського району
Волинської області).

* * *

Рудий бродячий лицар Дон-Кіт-Кот
На вірнім служаківі Сам-не-Парся
Прекрасну Дульця-з-Нею вже от-от
Та й поцілує, сп'явши на пальцях:
— Я тут, красуне, до вікна підходь!

* * *

Мі пагарельці із Молдови,
Мі ходім-просім:
Подайте ж м'яса Котові,
А Півню — проса!

* * *

фото із сайту pixabay.com

**Увага:
конкурс!**

Тур №9 (2021):

А сьогодні ми пропонуємо поміркувати над підписами до цієї доволі колоритної світлини. Щось подібне бачили?

Кожен учасник може запропонувати до 23 вересня будь-яку кількість варіантів і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Так ніхто не кохав», або на електронну — takvolyn@gmail.com.

Увага! Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати 250 гривень призових, якщо станете абсолютним переможцем конкурсу. Хай щастить!

Будем, Півню-брате,
Ми цю хату «брати» —
Вся родина в зборі
Оддыха на морі!

* * *

Ми удвох ідем на діло,
Розписавши спершу ролі:
— Я в вікно залізу вміло,
Ти ж лишайся долі —
Крастиму я, а ти в тім часі
Тут постоїш на атасі.

* * *

— Ось тобі, Коте, дужа моя спина —

Спнись і дізнаєш, як грає Україна.
— Ого, сьогодні люкс футбол —
Вже наші знов забили гол!
Так дружно — Путіну у піку:
«Няв-няв!» — кричім, і — «Кукуріку!»

* * *

Глянь, друже, чи бої між когутами
Ввели до олімпійської програми?!

* * *

Ще вище, друже мій, ще трішечки —
І доберусь я до своєї кішечки.

(Миколай ШОСТАК,
м. Луцьк).

ПІДСУМКИ «СТОП-КАДРУ» № 8 (2021):

**III місце
(50 гривень призових):**

До коханої у вікні,
Хоч і у когута на спині!
(Людмила ШУМСЬКА, м. Луцьк).

**II місце
(75 гривень призових):**

А я все дивлюся,
з ким це в барі моя Муся.
(Ніна ЯЦУН, м. Луцьк).

**I місце
(125 гривень призових):**

Кіт почув у хаті крик,
Під вікно швиденько скік.
Тут і півень підбігає:
«Що там діється?» — питає.
«Баба діда б'є по пиці,
Бо вже зранку встиг напиться!»
(Володимир САЦ, с. Журавичі
Луцького району Волині).

фото із сайту pixabay.com

РОЗУМОВА АТАКА

Склав пан Андрій.

Індійський огірок										Замінник цукру для діабетиків	
		Супутник Юпітера	Острів в Індонезії		Роман Войнич	Місто-супутник Хельсінкі					
					Вовна вівці із шкірою					Споруда з колодчи брусів	
Італійські макарони	Карантинний бур'ян	Чаклун, віщун				Українс. ведуча ... Таран					
					Чоловік Сарри					Укр. хореограф Євгеній ...	
Внук Хама, засновник Вавилону											
					Держава Саудівська ...			Українс. співак, репер Олег ...	Набір різних овочів		Творець Гулливера
Ремісник, що вичиняє шкіри	Річка у Німеччині	Теле..., кіно...	Військова ..., захисна ...								
Рибка ...			Рибонуклеїнова кислота	Прикраса, оздоба				Підпис на сертифікаті, полісі			Капітан корабля ... з роману «Острів скарбів» Стівенсона
					Супутник планети Уран	Інертний газ, хімічний елемент		Клієнт телефонної станції	Лікар-стажер		
Українс. актор, сценарист Альдар ...	Назва жителів США в цілому				Вигадка, мрія, що не збудеться						
		Італійс. композитор 19-20 ст.			Крик качки			Зла баба ... Рідке паливо	Офіційний документ		
Житель Нової Зеландії	Бджолина сім'я	Поліцейський чин у Франції					Сильне враження				
Високий, стрімкий берег	Порода собак	Удар фехтувальника			Амер. режисерка, продюс. Хлої ...	Розмінна монета Замбії					
					Премія в кіно Раптове загоряння						Масова гра з картками
Короткий залізний меч скіфів					Америк. актор, музикант Джаред ...						
					Фігура в шахах	Особливе креслення			Друкарський папір в аркушах		
Знаряддя для орання землі					Аргентинська письменниця	Грошова одиниця Албанії	Географічний ландшафт				

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Місячник
«Так ніхто не кохав історії для душі»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 22 липня 2020 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: takvolyn@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332)77-07-70,
приватних оголошень – (0332)72-39-32,
розповсюдження – (0332)72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» н/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 32 сторінки формату А-4

Передплатні індекси: 86771, 60305, 60392, 86772 – для Волині,

60779 – для інших областей

Реєстраційні номери:

серія ЛВ №571-304Р, серія КВ №23543-13383Р

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua.

Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 1003

31

№9

— У мене немає стільки решти, — сумно мовила дівчина. — Сьогодні лише ця пані купила книгу.

«Вона подарувала собі книгу про мрії. А тепер отримала ще й пір'їнку...»

ФОТО ІЗ САЙТУ PIXABAY.COM.

Пір'їнка... від ангела

● **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** ...Усе почалося з парку, де любила гуляти Олена. От і цього разу, вкинувши в торбинку пляшку води – післяполуднєве сонце припікало, – пішла на прогулянку. А ще тут продавали смачнуче морозиво. Кульками. У вафельних ріжках. М-м-м...

Ольга ЧОРНА

На одній з лавок було розкладено зо два десятки книг. А їхня продавчиня – дівчина років чотирнадцяти – сиділа в інвалідному візку. Вона ні до кого не зверталася, аби глянули на її товар. Просто чекала, що хтось зупиниться...

Біля «смачного» кіоску збиралася черга. Дорослі й діти хотіли якнайшвидше отримати холодний смаколик. Олена також прискорила крок. Майже минула лавку із книжками. Та враз зупинилася, оглянувшись. Зустрілася поглядом з продавчиною. В її очах було щось таке...

Олена привіталася. Почала переглядати книги. Дівчина назвала ціну. Саме стільки було на морозиво в Олени.

Вона вибрала книгу американської письменниці, яка давала поради, як зробити так, аби мрії збувалися. «Фантастика, – подумала. – Наші суспільства різні. І якщо там подібні поради працю-

ють, то тут – жодні». Але книгу купила.

– Приємного читання, – побажала дівчина.

У цей момент біля лавки зупинився чоловік з кокер-спанієлем. Атлетична фігура, дорогі парфуми, легка неголеність. Такий собі мачо. Брутальний мачо. Ні, брутальний кокер. Так Олена подумки нарекла незнайомця із собачкою.

Здивувалася, коли брутальний кокер почав приглядатися до книг. Невже такі щось читають? Уподобав детектив. Простягнув продавчині крупну купюру.

– У мене немає стільки решти, – сумно мовила дівчина. – Сьогодні лише ця пані купила книгу.

– Ти розпродуєш домашню бібліотеку? – запитав.

– Дещо... У нас вона велика. Я... ми... збираємо гроші мамі на лікування.

– Решти не потрібно.

– Дякую, – майже прошепотіла дівчина.

Закінчення на с. 24 – 25

● ЛЮБИСТОК

«В зав'язі кожної квітки — жінка»

Юрій ІЗДРИК,
FEMALE (ЖІНОЧИЙ)

пуп'янки сонно розплющують очі
сонце висмоктує квіти на себе
все це таке недостигле дівоче
навіть дівчаче — тягнеться в небо
вигини пагонів ніжні прожилки
бачать у сонці рослинного принца
в зав'язі кожної квітки — жінка
жінка як поклик жінка як принцип
жінка як сіль материнського моря
жінка як цукор майського меду..
ще анемічні напівпрозорі
тягнуться пагони просто у небо
сонце наситить... сонце зігріє...
... і спопелить — але це несуттєво
квітка — найкраще втілення мрії
квітка — геральдика для королеви
всохнуть зів'януть згіркнуть пелюстки
цвіт опадє у гербарій на згадку
та у розщелинах чорної пустки
лишаться злі і веселі зернятка.

«... квітка — найкраще втілення мрії».

ФОТО ІЗ САЙТУ PIXABAY.COM.